

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (čtvrtého senátu)

16. března 2022 *

„Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Omezující opatření přijatá vůči Sýrii – Zmrazení finančních prostředků – Nesprávné posouzení – Kritérium předního podnikatele působícího v Sýrii – Domněnka o napojení na syrský režim – Vyvrácení domněnky“

Ve věci T-249/20,

Abdelkader Sabra, s bydlištěm v Bejrútu (Libanon), zastoupený M. Lester, QC, a A. Bradshaw, solicitor,

žalobce,

proti

Radě Evropské unie, zastoupené T. Haas a V. Piessevauxem, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh podaný na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení prováděcího rozhodnutí Rady (SZBP) 2020/212 ze dne 17. února 2020, kterým se provádí rozhodnutí 2013/255/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii (Úř. věst. 2020, L 43 I, s. 6), prováděcího nařízení Rady (EU) 2020/211 ze dne 17. února 2020, kterým se provádí nařízení (EU) č. 36/2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii (Úř. věst. 2020, L 43 I, s. 1), rozhodnutí Rady (SZBP) 2020/719 ze dne 28. května 2020, kterým se mění rozhodnutí 2013/255/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii (Úř. věst. 2020, L 168, s. 36) a prováděcího nařízení Rady (EU) 2020/716 ze dne 28. května 2020, kterým se provádí nařízení (EU) č. 36/2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii (Úř. věst. 2020, L 168, s. 1), v rozsahu, v němž se tyto akty vztahují na žalobce.

TRIBUNÁL (čtvrtý senát),

ve složení S. Gervasoni, předseda, R. Frendo a J. Martín y Pérez de Nanclares (zpravodaj), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: M. Zwodziak-Carbonne, radová,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 16. září 2021,

vydává tento

* Jednací jazyk: angličtina.

Rozsudek

I. Skutečnosti předcházející sporu a skutečnosti, které nastaly po podání žaloby

- 1 Žalobce, Abdelkader Sabra, je podnikatel se syrskou a libanonskou státní příslušností.
- 2 Rada Evropské unie, která důrazně odsoudila násilné potlačení pokojných protestních akcí, k němuž došlo v Sýrii, a vyzvala syrské orgány, aby namísto použití síly zachovávaly zdrženlivost, přijala na základě článku 29 SEU rozhodnutí 2011/273/SZBP ze dne 9. května 2011 o omezujících opatřeních vůči Sýrii (Úř. věst. 2011, L 121, s. 11). Vzhledem k vážnosti situace zavedla Rada zbrojní embargo, zákaz vývozu materiálu, který může být použit k vnitřním represím, omezení vstupu na území Evropské unie, jakož i zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů některých osob a subjektů odpovědných za násilné represe namířené proti civilnímu obyvatelstvu v Sýrii.
- 3 Jména osob odpovědných za násilné represe namířené proti civilnímu obyvatelstvu v Sýrii a jména a názvy fyzických či právnických osob a subjektů s nimi spojených jsou uvedeny v příloze rozhodnutí 2011/273. Na základě čl. 5 odst. 1 tohoto rozhodnutí může Rada uvedenou přílohu změnit na návrh členského státu nebo vysokého představitele Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku. Jméno žalobce nebylo při přijetí dotčeného rozhodnutí uvedeno.
- 4 Vzhledem k tomu, že určitá omezující opatření přijatá vůči Syrské arabské republice spadají do působnosti SFEU, přijala Rada na základě čl. 215 odst. 2 SFEU nařízení (EU) č. 442/2011 ze dne 9. května 2011 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii (Úř. věst. 2011, L 121, s. 1). Znění uvedeného nařízení je v podstatě totožné se zněním rozhodnutí 2011/273. Seznam osob, subjektů a orgánů, které jsou určeny jako osoby, subjekty a orgány odpovědné za tyto represe, nebo jako osoby, subjekty a orgány s nimi spojené, uvedený v příloze II tohoto nařízení, je totožný se seznamem obsaženým v příloze rozhodnutí 2011/273. Podle čl. 14 odst. 1 a 4 nařízení č. 442/2011 platí, že pokud Rada rozhodne o tom, že se na fyzickou nebo právnickou osobu, subjekt či orgán mají vztahovat dotčená opatření, změní odpovídajícím způsobem přílohu II; kromě toho seznam uvedený v této příloze pravidelně přezkoumává, a to alespoň jednou za 12 měsíců.
- 5 V rozhodnutí 2011/782/SZBP ze dne 1. prosince 2011 o omezujících opatřeních vůči Sýrii a o zrušení rozhodnutí 2011/273 (Úř. věst. 2011, L 319, s. 56) dospěla Rada k názoru, že vzhledem k závažnosti situace v Sýrii je nezbytné uložit další omezující opatření. V zájmu jasnosti byla opatření stanovená rozhodnutím 2011/273 a dodatečná opatření seskupena do jediného právního nástroje. Rozhodnutí 2011/782 stanoví v článku 18 omezení vstupu na unijní území pro osoby, jejichž jméno je uvedeno v příloze I, a v článku 19 zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů osob a subjektů, jejichž jméno či název jsou uvedeny v přílohách I a II.
- 6 Nařízení č. 442/2011 bylo nahrazeno nařízením Rady (EU) č. 36/2012 ze dne 18. ledna 2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii a o zrušení nařízení (EU) č. 442/2011 (Úř. věst. 2012, L 16, s. 1).
- 7 Rozhodnutí 2011/782 bylo nahrazeno rozhodnutím Rady 2012/739/SZBP ze dne 29. listopadu 2012 o omezujících opatřeních vůči Sýrii a o zrušení rozhodnutí 2011/782 (Úř. věst. 2012, L 330, s. 21), které bylo nahrazeno rozhodnutím Rady 2013/255/SZBP ze dne 31. května 2013 o omezujících opatřeních vůči Sýrii (Úř. věst. 2013, L 147, s. 14).

- 8 Dne 12. října 2015 přijala Rada rozhodnutí 2015/1836/SZBP, kterým se mění rozhodnutí 2013/255 (Úř. věst. 2015, L 266, s. 75). Téhož dne přijala nařízení (EU) 2015/1828, kterým se mění nařízení č. 36/2012 (Úř. věst. 2015, L 266, s. 1).
- 9 Podle bodu 6 odůvodnění rozhodnutí 2015/1836 „Rada dospěla k závěru, že vzhledem k tomu, jak těsně syrský režim kontroluje hospodářství, je úzký okruh předních podnikatelů působících v Sýrii schopen udržet si svůj status pouze v situaci, kdy jsou úzce napojeni na tento režim, využívají jeho podpory a mají v jeho rámci vliv“, a „Rada se domnívá, že by měla stanovit omezující opatření s cílem uložit omezení vstupu a zmrazit veškeré finanční prostředky a hospodářské zdroje, jež náleží těmto předním podnikatelům působícím v Sýrii, jak je určila Rada a jsou uvedeni v příloze I, nebo jsou jimi vlastněny, drženy či kontrolovány, aby se těmto osobám zabránilo v poskytování materiální či finanční podpory režimu, a prostřednictvím jejich vlivu zvýšit tlak na režim samotný, aby změnil své represivní politiky“.
- 10 Znění článků 27 a 28 rozhodnutí 2013/255 bylo změněno rozhodnutím 2015/1836. Tyto články nyní upravují omezení vstupu na území a průjezdu přes území členských států a zmrazení finančních prostředků „předním podnikatelům působícím v Sýrii“, ledaže je k dispozici „dostatek informací o tom, že [tyto osoby] nejsou či již dále nejsou s režimem spjaty, nemají na něj žádný vliv ani nepředstavují skutečné riziko obcházení“.
- 11 Nařízením 2015/1828 bylo mimo jiné změněno znění článku 15 nařízení č. 36/2012, aby do něj byla začleněna nová kritéria pro zařazení na seznam definovaná rozhodnutím 2015/1836 a vložená do rozhodnutí 2013/255.
- 12 Prováděcím rozhodnutím Rady (SZBP) 2020/212 ze dne 17. února 2020, kterým se provádí rozhodnutí 2013/255 (Úř. věst. 2020, L 43 I, s. 6), a prováděcím nařízením Rady (EU) 2020/211 ze dne 17. února 2020, kterým se provádí nařízení č. 36/2012 (Úř. věst. 2020, L 43 I, s. 1) (dále společně jen „původní akty“), bylo jméno žalobce doplněno na řádku 293 seznamu obsaženého v příloze I oddílu A (Osoby) rozhodnutí 2013/255 a doplněno na řádku 293 seznamu obsaženého v příloze II oddílu A (Osoby) nařízení č. 36/2012 (dále jen společně „dotčené seznamy“).
- 13 Zprvce „identifikační údaje“ uvedené v dotčených seznamech zmiňují, že žalobce je mužského pohlaví, má syrskou a libanonskou státní příslušnost a narodil se dne 14. září 1955. Kromě toho jsou tam popsány jeho pozice jako „majitel společnosti Sabra Maritime Agency; předseda syrsko-turecké podnikatelské rady; zakládající partner společnosti Phoenicia Tourism Company; předseda Komory pro námořní plavbu v Sýrii“. Konečně společnosti „Phoenicia Tourism Company [LLC]“ a „Sabra Maritime Agency“ jsou tam uvedeny jako „příbuzní / obchodní společníci / subjekty nebo partneři / vazby“ žalobce.
- 14 Zadruhé důvody pro zařazení jména žalobce na dotčené seznamy zní následovně:
- „Přední podnikatel působící v Sýrii s mnoha ekonomickými zájmy, zejména v námořním odvětví a v odvětví cestovního ruchu. Jako přední loďařský magnát a blízký obchodní společník Ramiho Makhloufa (stoupence režimu a bratrance prezidenta Bašára Asáda), Abdelkader Sabra poskytuje syrskému režimu finanční a ekonomickou podporu, a to i prostřednictvím společností offshore. Abdelkader Sabra má rovněž prospěch ze svých vazeb na režim, které mu umožnily rozšířit činnost a začít podnikat v odvětví nemovitostí. Podílí se také na praní peněz a obchodních aktivitách na podporu syrského režimu a osob či subjektů, jež jsou s ním spojeny.“

- 15 Dopisem ze dne 16. března 2020 požádal žalobce Radu, aby mu poskytla zejména kopie všech informací a skutečností, které podporují zařazení jeho jména na dotčené seznamy.
- 16 V odpovědi na dopis žalobce zmíněný v bodě 15 výše mu Rada dne 6. dubna 2020 předala dokument s referenčním číslem WK 1755/2020 INIT ze dne 12. února 2020, který obsahoval důkazy na podporu důvodů pro zařazení jeho jména na dotčené seznamy.
- 17 Dopisem ze dne 4. května 2020 předložil žalobce připomínky k rozhodnutí o zařazení jeho jména na dotčené seznamy na základě původních aktů a požádal Radu o vyškrtnutí jeho jména z uvedených seznamů.
- 18 Dne 28. května 2020 přijala Rada rozhodnutí (SZBP) 2020/719, kterým se mění rozhodnutí 2013/255 (Úř. věst. 2020, L 168, s. 66), a prováděcí nařízení (EU) 2020/716, kterým se provádí nařízení č. 36/2012 (Úř. věst. 2020, L 168, s. 1) (dále jen společně „akty o ponechání na seznamu“). Na základě rozhodnutí 2020/719 byla platnost rozhodnutí 2013/255 prodloužena do 1. června 2021. Jméno žalobce bylo ponecháno na řádku 293 dotčených seznamů na základě důvodů totožných s těmi, které jsou uvedeny v původních aktech.
- 19 Dopisem ze dne 2. června 2020 informovala Rada žalobce o svém rozhodnutí ponechat jeho jméno na dotčených seznamech na základě aktů o ponechání na seznamu. Kromě toho jej informovala, že zkoumá připomínky a dokumentaci, které jí žalobce předložil v dopise ze dne 4. května 2020 (viz bod 17 výše), což podle Rady vyžadovalo několik týdnů práce s ohledem na četné argumenty vznesené na podporu jeho žádosti, jakož i na vysoký počet dokumentů, které ji doprovázely.

II. Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 20 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 28. dubna 2020 podal žalobce projednávanou žalobu, jejímž předmětem je návrh na zrušení původních aktů v rozsahu, v němž se tyto akty týkají jeho osoby.
- 21 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 10. června 2020 upravil žalobce na základě článku 86 jednacího řádu žalobu tak, že usiluje rovněž o zrušení aktů o ponechání na seznamu, a to v rozsahu, v němž se ho tyto akty týkají.
- 22 Dne 23. července 2020 předložila Rada kanceláři Tribunálu žalobní odpověď, která rovněž odpověděla na návrh na úpravu žaloby.
- 23 Replika byla v projednávané věci předložena dne 6. října 2020 a duplika dne 19. listopadu 2020.
- 24 Písemná část řízení byla ukončena dne 19. listopadu 2020.
- 25 V rámci organizačních procesních opatření stanovených v čl. 89 odst. 3 písm. d) jednacího řádu Tribunálu požádal dne 9. června 2021 účastníky řízení, aby předložili určité dokumenty. Účastníci řízení vyhověli výzvě k předložení dokumentů ve stanovené lhůtě.

- 26 Dne 6. září 2021 podal žalobce podle článku 66 jednacího řádu odůvodněnou žádost, aby obsah některých dokumentů přiložených k žalobě, jakož i některé body žaloby a repliky nebyly citovány ve veřejně přístupných podkladech souvisejících s projednávanou věcí. Na jednání žalobce potvrdil, že jeho žádost o odstranění některých údajů ve vztahu k veřejnosti se omezuje na dokumenty a body uvedené v dopise ze dne 6. září 2021, což bylo zaneseno do protokolu o jednání.
- 27 Řeči účastníků řízení a jejich odpovědi na otázky Soudu byly vyslechnuty na jednání konaném dne 16. září 2021.
- 28 Žalobce navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil původní akty a akty o ponechání na seznamu (dále jen společně „napadené akty“) v rozsahu, v němž se ho týkají;
 - uložil Radě náhradu nákladů řízení.
- 29 Rada navrhuje, aby Tribunál:
- žalobu zamítl;
 - uložil žalobci náhradu nákladů řízení;
 - podpůrně, v případě, že Tribunál zruší omezující opatření přijatá vůči žalobci, aby nařídil, že účinky rozhodnutí 2020/719 jsou zachovány v rozsahu, v němž se týkají žalobce, do doby nabytí účinnosti částečného zrušení prováděcího nařízení 2020/716.

III. Právní otázky

A. K přípustnosti příloh k žádosti o dodatečný čas k přednesu řeči podané žalobcem

- 30 Dopisem ze dne 7. září 2021 žalobce požádal Tribunál, aby mu poskytl dodatečný čas k přednesu řeči na jednání dne 16. září 2021. V rámci této žádosti přiložil dva dopisy, které zaslal Radě, první ze dne 8. března 2021 a druhý ze dne 9. června 2021.
- 31 Předložení těchto příloh nemůže být provedeno v rámci čl. 85 odst. 3 jednacího řádu, který stanoví, že hlavní účastníci řízení mohou výjimečně předložit nebo navrhnout další důkazy před ukončením ústní části řízení nebo před rozhodnutím Tribunálu, že rozhodne bez konání ústní části řízení, za podmínky, že je toto prodlení odůvodněné. Žalobce totiž v dopise ze dne 7. září 2021 neuvádí, že má v úmyslu předložit dopisy ze dne 8. března a 9. června 2021 v souladu s tímto ustanovením, a neuvádí žádné odůvodnění prodlení s jejich předložením.
- 32 Dopisy ze dne 8. března a 9. června 2021 přiložené k žádosti žalobce o dodatečný čas k přednesu řeči je tedy třeba odmítnout jako nepřipustné.

B. K věci samé

- 33 Na podporu své žaloby vznáší žalobce jediný žalobní důvod vycházející z nesprávného posouzení skutkového stavu.

- 34 Žalobce v podstatě tvrdí, že v současné době není předním podnikatelem působícím v Sýrii, není spojen se syrským režimem, není součástí uzavřeného okruhu předních podnikatelů působících v Sýrii, jak je definován v bodě 6 odůvodnění rozhodnutí 2015/1836, a neposkytuje materiální ani finanční podporu syrskému režimu, ať již prostřednictvím společností usazených v zahraničí, nebo jakýmkoli jinými prostředky.
- 35 Rada zpochybňuje argumenty žalobce a v podstatě tvrdí, že důkazy obsažené v dokumentu WK 1755/2020 INIT a v dokumentu označeném číslem WK 7118/2020 INIT ze dne 23. července 2020 prokazují, že žalobce je předním podnikatelem působícím v Sýrii. V tomto ohledu zpochybňuje argumenty, které žalobce předkládá k vyvrácení domněnky o napojení na syrský režim. Rada má konečně za to, že žalobce podporuje syrský režim a má z něj prospěch.

1. Úvodní poznámky

- 36 Je třeba uvést, že si účinnost soudní kontroly zaručené článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie mimo jiné žádá, aby se unijní soud ujistil, zda má rozhodnutí, jímž byla přijata nebo ponechána v platnosti omezující opatření, které se dotýčné osoby nebo subjektu osobně dotýká, dostatečně pevný skutkový základ. To znamená ověřit skutečnosti uváděné v odůvodnění, ze kterého uvedené rozhodnutí vychází, tak aby se soudní přezkum neomezoval na abstraktní posouzení pravděpodobnosti uváděných důvodů, ale aby se zaměřil na otázku, zda jsou tyto důvody, nebo alespoň jeden z nich, který sám o sobě postačuje k odůvodnění tohoto rozhodnutí, podložené (rozsudek ze dne 18. července 2013, Komise a další v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 119).
- 37 Unijní soud musí v rámci tohoto přezkumu případně vyzvat příslušný unijní orgán, aby předložil důvěrné i nedůvěrné informace a důkazy, které jsou pro takový přezkum relevantní (viz rozsudek ze dne 18. července 2013, Komise a další v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 120 a citovaná judikatura).
- 38 V případě zpochybnění legality je totiž úkolem příslušného unijního orgánu, aby prokázal, že jsou důvody uplatňované vůči dotčené osobě podložené, přičemž tato osoba není povinna předložit důkazy o opaku svědčící o tom, že uvedené důvody podložené nejsou (rozsudek ze dne 18. července 2013, Komise a další v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 121).
- 39 Není vyžadováno, aby uvedený orgán za tímto účelem předložil unijnímu soudu všechny informace a důkazy, jež se týkají důvodů uvedených v aktu, jehož zrušení je požadováno. Je však třeba, aby předložené informace a důkazy podporovaly důvody uplatněné vůči dotčené osobě nebo dotčenému subjektu (rozsudek ze dne 18. července 2013, Komise a další v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 122).
- 40 V případě, že příslušný unijní orgán předloží relevantní informace a důkazy, musí unijní soud ověřit věcnou správnost tvrzených skutečností s přihlédnutím k těmto informacím nebo důkazům a posoudit jejich důkazní hodnotu v závislosti na okolnostech projednávané věci a ve světle případného vyjádření k nim předloženého zejména dotčenou osobou nebo dotčeným subjektem (rozsudek ze dne 18. července 2013, Komise a další v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 124).

- 41 V souladu s judikaturou Soudního dvora musí být posouzení opodstatněnosti zápisu provedeno na základě přezkumu důkazů nikoli izolovaně, ale v kontextu, do kterého zapadají (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 21. dubna 2015 *Anbouba v. Rada*, C-630/13 P, EU:C:2015:247, bod 51, a ze dne 21. dubna 2015, *Anbouba v. Rada*, C-605/13 P, EU:C:2015:248, bod 50).
- 42 Konečně lze při posuzování významu sledovaného zájmu, které je prováděno v rámci přezkumu přiměřenosti předmětných omezujících opatření, zohlednit kontext těchto opatření, naléhavost opatření, jejichž účelem bylo vyvinout tlak na syrský režim, aby ukončil násilné represe vůči obyvatelstvu, a skutečnost, že ve státě, který se nachází v občanské válce a kde vládne režim autoritářského charakteru, je obtížné pořídit přesnější důkazy (rozsudek ze dne 21. dubna 2015, *Anbouba v. Rada*, C-605/13 P, EU:C:2015:248, bod 46).

2. K důvodům pro zařazení a stanovení kritérií pro zařazení na seznam

- 43 Je třeba připomenout, že obecná kritéria pro zařazení na seznam uvedená v čl. 27 odst. 1 a v čl. 28 odst. 1 rozhodnutí 2013/255, ve znění rozhodnutí 2015/1836, převzatá, pokud jde o zmrazení finančních prostředků, do čl. 15 odst. 1 písm. a) nařízení č. 36/2012, ve znění nařízení 2015/1828, stanoví, že vůči osobám a subjektům, které mají prospěch ze syrského režimu nebo které jej podporují, se přijmou omezující opatření. Stejně tak čl. 27 odst. 2 písm. a) a odst. 3 a čl. 28 odst. 2 písm. a) a odst. 3 rozhodnutí 2013/255, ve znění rozhodnutí 2015/1836, převzaté, pokud jde o zmrazení finančních prostředků, do čl. 15 odst. 1a písm. a) a odst. 1b nařízení č. 36/2012, ve znění nařízení 2015/1828, stanoví, že se vůči kategorii „předních podnikatelů působících v Sýrii“ přijmou omezující opatření, ledaže je k dispozici dostatek informací o tom, že nejsou či již dále nejsou s režimem spjaty, nemají na něj žádný vliv ani nepředstavují skutečné riziko obcházení.
- 44 Kromě toho, jak bylo uvedeno v bodě 14 výše, důvody pro zařazení jména žalobce na dotčené seznamy jsou formulovány takto:
- „Přední podnikatel působící v Sýrii s mnoha ekonomickými zájmy, zejména v námořním odvětví a v odvětví cestovního ruchu. Jako přední loďařský magnát a blízký obchodní společník Ramiho Makhloufa (stoupence režimu a bratrance prezidenta Bašára Asáda), Abdelkader Sabra poskytuje syrskému režimu finanční a ekonomickou podporu, a to i prostřednictvím společností offshore. Abdelkader Sabra má rovněž prospěch ze svých vazeb na režim, které mu umožnily rozšířit činnost a začít podnikat v odvětví nemovitostí. Podílí se také na praní peněz a obchodních aktivitách na podporu syrského režimu a osob či subjektů, jež jsou s ním spojeny.“
- 45 Z důvodů pro zařazení jména žalobce na dotčené seznamy je třeba vyvodit, že jméno žalobce bylo zařazeno a ponecháno na dotčených seznamech vzhledem zaprvé k jeho postavení předního podnikatele působícího v Sýrii a zadruhé k jeho napojení na syrský režim. Jinými slovy, zařazení jména žalobce na seznam je založeno jednak na kritériu definovaném v odstavci 2 písm. a) článku 27 a článku 28 rozhodnutí 2013/255, ve znění rozhodnutí 2015/1836, a v odstavci 1a písm. a) článku 15 nařízení č. 36/2012, ve znění nařízení 2015/1828 (kritérium předního podnikatele působícího v Sýrii), a jednak na kritériu definovaném v odstavci 1 článku 27 a článku 28 uvedeného rozhodnutí a v odstavci 1 písm. a) článku 15 uvedeného nařízení (kritérium napojení na režim).

3. *K důkazům*

- 46 K odůvodnění zařazení jména žalobce na dotčené seznamy předložila Rada dokument WK 1755/2020 INIT obsahující veřejně přístupné informace, a sice odkazy, novinové články a snímky obrazovky pocházející z:
- internetové stránky „Aliqtisadi“, která byla zobrazena dne 24. září 2018 a na které je žalobce prezentován jako ředitel syrsko-turecké obchodní komory, vlastník společnosti Sabra Maritime Agency a investor v odvětví cestovního ruchu; žalobce je tam rovněž popsán jako jeden ze 100 nejvýznamnějších podnikatelů v Sýrii, předseda a zakladatel syrské Komory pro námořní plavbu, jakož i zakládající společník společnosti Phoenicia Tourism Company, v níž vlastní 85 % kapitálu;
 - internetové stránky „Syriandays“, která v článku uveřejněném dne 10. února 2015, nazvaném „Abdelkader Sabra is the President of the Syrian Chamber of Shipping“ (Abdelkader Sabra je předsedou syrské Komory pro námořní plavbu), uvádí, že výbor ředitelů syrské Komory pro námořní plavbu uspořádal první schůzi třetího volebního zasedání za přítomnosti syrského ministra dopravy, který odkázal na významnou roli této komory ve službách země; článek dále uvádí jména osob, které získaly hlasy ve volbách na různé pozice, přičemž jméno žalobce bylo mezi nimi uvedeno jako jméno předsedy; konečně je uvedeno, že tato komora byla zřízena zákonem č. 20 z roku 2006 a je významná z důvodu podpory odvětví námořní dopravy;
 - internetové stránky „The Syria Report“, která byla zobrazena dne 31. října 2018 a uvádí, že společnost Phoenicia Tourism Company byla založena dne 5. července 2012 v Tartúsu (Sýrie) v odvětví rozvoje hotelových projektů, a mimoto uvádí, že žalobce vlastní 85 % akcií této společnosti, přičemž celkový kapitál dosahoval 1 milionu syrských liber (SYP) (přibližně 1 313 EUR);
 - internetové stránky „The Syria Report“, která v článku zveřejněném 26. listopadu 2012, nadepsaném „Ministry of Tourism Awards New Contract to manage Arwad Hotel“ (Ministerstvo cestovního ruchu uzavírá novou smlouvu na správu Hotelu Arwad), uvádí, že syrské Ministerstvo cestovního ruchu uzavřelo se společností Phoenicia Tourism Company smlouvu o výstavbě a správě čtyřhvězdičkového hotelu na ostrově AradosArados (Sýrie); podle článku bude mít hotel 150 lůžek a náklady na výstavbu jsou odhadovány na 700 milionů SYP (přibližně 919 009 EUR); rovněž uvádí, že žalobce, popsáný jako známý investor z Tartúsu, působí v několika odvětvích, včetně odvětví námořní dopravy a obchodu;
 - internetové stránky „The Syria Report“, zobrazené dne 1. listopadu 2018, podle které je žalobce generálním ředitelem skupiny Sabra Group, která zahrnuje námořní agenturu Riamar Shipping, která vlastní osm lodí kotvících v přístavu Tartús; rovněž uvádí, že Sabra Group vyváží olivový olej a zaměstnává 250 osob;
 - tiskové agentury Reuters, která v článku zveřejněném dne 15. listopadu 2013, nadepsaném „Exclusive – [Bashar Al-]Assad allies profit from Syria’s lucrative food trade“ (Exklusivní zpráva – spojenci [Bašára] Asáda mají profit z lukrativního obchodu se syrskými potravinami), uvádí, že prostřednictvím fiktivních společností a podniků námořní přepravy byla vytvořena skrytá obchodní a logistická síť a má za cíl nejen získávat potraviny, ale také generovat velké zisky pro členy nejbližšího okolí Bašára Asáda; podle uvedeného článku mezi uvedené podniky patří Yass Marine, registrovaná v Tripolisu (Libanon) a v Sýrii; článek uvádí, že podle informací společnosti Windward, která analyzuje informace o námořní dopravě, uskutečnila v posledních

měsících flotila lodí společnosti Yass Marine pro přepravu suchého volně loženého nákladu dodávky do Sýrie z přístavů v Ukrajině, Rusku a Libanonu; podle článku se dále žalobce, jeden z předních magnátů námořní dopravy v Sýrii, účastnil námořního obchodu směřujícího do této země; konečně článek uvádí, že internetové stránky opozice, jakož i katalog firem prokazují, že žalobce byl akcionářem společnosti Cham Holding, „sankcionované“ společnosti napojené na Ramiho Makhloufa;

- deníku *Le Monde*, který v článku zveřejněném dne 30. května 2014, nadepsaném „Ces oligarques syriens qui tiennent à bout de bras le régime [de Bashar Al-]Assad“ (Syrští oligarchové podporují režim [Bašára] Asáda), uvádí, že Rami Makhlouf spolu s dalšími třemi osobami, včetně žalobce, investoval do dovozu potravin, včetně pšenice, rýže, cukru a čaje, na které se na rozdíl od ropy nevztahuje evropské embargo;
- internetové stránky „World Crunch“, která v článku zveřejněném dne 3. června 2014, nadepsaném „The Shady Syrian Oligarchs Who Keep The Regime Afloat“ (Pochybní syrští oligarchové, kteří syrský režim drží nad vodou), přebírá, pokud jde o žalobce, tytéž informace, které byly uvedeny v článku novinového deníku *Le Monde* citovaném o odrážku výše;
- Internetové stránky „Eqtsad“, která v článku uveřejněném dne 27. ledna 2019, nadepsaném „Abdelkader Sabra, partner of Rami Makhlouf, who is still raising the Turkish flag in the office“ (Abdelkader Sabra, společník Ramiho Makhloufa, který v úřadu nadále vyvěšuje tureckou vlajku), popisuje žalobce jako osobu těžící z politiky Bašára Asáda, která od roku 2002 umožnila „významné společenské vrstvě“ investovat v Sýrii; podle článku založil v roce 2002 námořní agenturu nazvanou Abdul Kader Sabra (dále jen „AKSSA“), což je společnost, která nakonec měla flotilu více než 350 plavidel; článek rovněž uvádí, že je předsedou syrské Komory pro námořní plavbu od jejího založení v roce 2006, jakož i ředitelem syrsko-turecké obchodní komory a místopředsedou syrsko-ruské obchodní komory; rovněž je popisován jako jeden z předních společníků Ramiho Makhloufa; podle uvedeného článku činnosti žalobce v námořním odvětví umožňovaly žalobci navázat obchodní vztahy s několika zeměmi, zejména s Itálií, Řeckem, Tureckem a Kyprem; v tomto ohledu byl žalobce podle článku jmenován ředitelem syrsko-turecké obchodní komory, která hraje významnou roli v rozvoji obchodních a politických vztahů s Tureckem; článek rovněž uvádí, že žalobce investoval do „Asádova režimu“ co možná nejlépe, přičemž se stal významnou osobností v několika odvětvích; podle článku mimoto začal od roku 2005 rozšiřovat činnost a investoval do nemovitostí a obchodu s potravinami spolu s Ramim Makhloufem; článek rovněž uvádí, že založil továrnu na produkci olivového oleje, který ve velkém množství exportoval, jakož i další továrnu na výrobu skleněných, plastových a kovových nádob; podle článku se žalobce po revoluci v roce 2011 a přijetí „sankcí“ vůči společnosti Cham Holding a podnikatelům zapojeným do této společnosti rychle z uvedené společnosti stáhl a prohlásil svou nevinu; dále článek uvádí, že od roku 2012 se postupně přemístil do Libanonu a spravoval své záležitosti z této země, v důsledku čehož mu režim zabavil nemovitý a movitý majetek a obvinil jej z pašování zboží do Sýrie; to bylo podle článku popsáno řadou pozorovatelů jako pokus o jeho ochranu, zejména před „sankcemi“, za podmínky, že bude syrskému režimu poskytovat určité služby z jiného místa; článek dodává, že žádná zpráva týkající se žalobce se neobjevila až do začátku roku 2018, přičemž v uvedeném roce žalobce a další syrští podnikatelé získali libanonskou státní příslušnost; konečně v tomto ohledu článek jednak uvádí, že libanonské média zahájila proti němu kampaň a obvinila libanonský stát ze spolčení s podnikateli za účelem obcházení omezujících opatření přijatých vůči nim, a jednak, že získal libanonskou státní příslušnost díky spolupráci s Hizballáhem jdoucí od praní špinavých peněz po obchodní dodávky pro stranu, přičemž pro tyto činnosti využíval svoji námořní flotilu;

- z internetové stránky „The Syria Report“, která v článku uveřejněném dne 5. června 2018, nadepsaném „Dozens of Syrian Investors to be Granted Lebanese Citizenship“ (Tucty syrských investorů získají libanonskou státní příslušnost), uvádí, že žalobce je předním investorem z Tartúsu, který působí v námořním odvětví, že mimoto řada syrských investorů čelí problémům při zakládání a používání bankovních účtů v Libanonu a že získání libanonského průkazu totožnosti by pomohlo tuto obtíž obejít, a je tedy možné, že o něj žádají z tohoto důvodu;
- internetové stránky „al Arabiya News“, která v článku zveřejněném dne 8. června 2018, nadepsaném „Lebanese nationality to Syria involved in smuggling... Know it!“ (Libanonská státní příslušnost pro Sýrii zapojenou do pašování... Vězte!) odkazuje na kontroverzi kolem udělení libanonské státní příslušnosti velkému počtu osob z několika zemí, včetně Sýrie; žalobce je podle tohoto článku jednou z osob, kterým byla udělena státní příslušnost; je v článku popsán jako osoba s „pochybnými“ finančními vztahy s režimem Bašára Asáda, a konkrétně s Ramim Makhoulfem; v tomto ohledu článek cituje informace týkající se partnerství mezi posledně uvedeným a žalobcem, jak vyplývají z výše uvedeného článku ze dne 30. května 2014 zveřejněného deníkem *Le Monde*; článek uvádí, že žalobce je „úředník“, že byl v Sýrii čestným velvyslancem Turecka, že byl v roce 2012 také jmenován ředitelem syrsko-turecké obchodní komory a že byl od jejího založení místopředsdou syrsko-ruské obchodní komory; dodává, že žalobce je předsdou syrské Komory pro námořní plavbu, že je akcionářem společnosti Cham Holding, ale že zapsání uvedené společnosti na seznamy omezujících opatření Unie a Spojených států amerických jej vedlo k tomu, že se stáhl z mediálního prostoru a vystupoval, jakoby k ní již nepatřil; článek dodává, že AKSSA, námořní společnost specializovaná na správu a vlastnictví plavidel, má v Itálii a Řecku dvě pobočky a kromě toho vlastní OVO (Olive Virgin Oil Company), která exportuje olivový olej; článek rovněž zmiňuje jednu z největších továren v regionu, která vyrábí skleněné, kovové a plastové nádoby; podle tohoto článku je žalobce předsdou Abdelkader Sabra Group, jejíž sídlo se nachází v pobřežní provincii Tartús; konečně článek uvádí, že nemovitý a movitý majetek AKSSA byl zabaven v roce 2012 na základě rozhodnutí syrského ministerstva financí č. 932 z důvodu porušení pravidel dovozu spočívajícího v pašování zboží ve věci č. 208 z roku 2012; článek dodává, že navrhovatel se rozhodl spor vyřešit smírně, takže zabavení bylo po zaplacení pokuty zrušeno;
- internetové stránky „Asharq Al-Awsat“, která v článku zveřejněném dne 8. června 2018, nadepsaném „Exclusive – 4 “Suspicious” Names behind Freezing of Lebanon’s Naturalization Decree“ (Exklusivní zpráva – 4 „podezřelí“, kteří stojí za zmrazením udělování libanonské státní příslušnosti), uvádí podrobnosti týkající se zveřejnění – ze strany libanonských orgánů – 400 jmen osob, které získaly libanonskou státní příslušnost na základě sporného vládního nařízení, a mimoto označuje žalobce jako předsdu syrské Komory pro námořní plavbu;
- internetové stránky „Enab Baladi“, která v článku ze dne 10. června 2018, nadepsaném „The establishment of companies and naturalization... Lebanon ride [Bashar Al-]Assad to circumvent sanctions“ (Zakládání společností a udělování státní příslušnosti... Libanon pomáhá [Bašáru] Asádovi obcházet sankce), naznačuje, že mezi jmény osob, které byly zahrnuty do nařízení o udělení státní příslušnosti, je uvedeno jméno žalobce, popsaného jako jeden ze 100 nejvýznamnějších podnikatelů v Sýrii; podle článku vlastní Sabra Maritime Agency, je ředitelem syrsko-turecké obchodní komory a je „prvním“ předsdou syrské Komory pro námořní plavbu; článek rovněž zmiňuje společnost Cham Holding, kterou vlastní Rami Makhoulf, z níž žalobce odešel poté, co Spojené státy americké uložily uvedené společnosti „sankce“; konečně článek dodává, že podle analýzy se syrští podnikatelé chtějí zbavit „sankcí“

přijatých vůči nim; v tomto ohledu jim, podle článku, získání libanonské státní příslušnosti umožňuje založit účty a provádět vklady v libanonských bankách;

- internetové stránky „Al Janoubia“, která v článku zveřejněném dne 8. června 2018, nadepsaném „Abdelkader Sabra became Lebanese“ (Abdelkader Sabra se stal Libanoncem), upřesňuje, že jméno žalobce se v nedávné době stalo slavným z důvodu nařízení o udělení státní příslušnosti zveřejněného v Libanonu a že je osobou blízkou prezidentovi Bašáru Asádovi a je významným akcionářem společnosti Cham Holding, kterou vlastní Rami Makhoul;
- internetové stránky Middle East Institute for Research and Strategic Studies (MEIRSS), která v článku zveřejněném dne 20. června 2018, nadepsaném „Lebanese Nationalization Decree: Sanction Evasion & Shady Business?“ (Libanonské nařízení o udělování státní příslušnosti: obcházení sankcí a pochybné obchody?), zmiňuje nařízení prezidenta, kterým byla libanonská státní příslušnost udělena 407 cizincům z různých zemí; článek rovněž odkazuje na politickou a mediální kontroverzi, kterou toto nařízení způsobilo, uvádí, že libanonská státní příslušnost byla udělena několika syrským podnikatelům blízkým prezidentovi Bašáru Asádovi, že řada osob, kterým byla udělena státní příslušnost, je finančně a politicky spojena se syrským režimem a je předmětem neustálého sledování a omezujících opatření ze strany Unie a Spojených států amerických, a že kromě toho žalobce, kterému byla přiznána libanonská státní příslušnost, je členem správní rady společnosti Cham Holding, která je předmětem omezujících opatření ze strany Unie a Spojených států amerických; konečně článek uvádí, že žalobce přispěl k založení společnosti v Libanonu, nazvané Yass Marine Group, která byla v Sýrii součástí skandálu týkajícího se bezpečnosti potravin.

- 47 Kromě toho Rada předložila dokument s referenčním číslem WK 7118/2020 INIT ze dne 23. července 2020 obsahující veřejně přístupné informace, aby podpořila zařazení jména žalobce na dotčené seznamy.
- 48 Je třeba připomenout, že původní akty byly přijaty dne 17. února a akty o ponechání byly přijaty dne 28. května 2020.
- 49 Přitom podle ustálené judikatury musí být legalita unijního aktu posuzována podle skutkových a právních okolností existujících ke dni, kdy byl akt přijat (viz rozsudky ze dne 3. září 2015, Inuit Tapiriit Kanatami a další v. Komise, C-398/13 P, EU:C:2015:535, bod 22 a citovaná judikatura, a ze dne 4. září 2015, NIOC a další v. Rada, T-577/12, nezveřejněný, EU:T:2015:596, bod 112 a citovaná judikatura). Rada se proto za účelem odůvodnění opodstatněnosti zařazení jména žalobce na dotčené seznamy a jeho ponechání na těchto seznamech nemůže před Tribunálem dovolávat skutečností, ze kterých při přijetí napadených aktů nevycházela (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 14. dubna 2021, Al Tarazi v. Rada, T-260/19, nezveřejněný, EU:T:2021:187, bod 69 a citovaná judikatura).
- 50 Vzhledem k tomu, že dokument s referenčním číslem WK 7118/2020 INIT byl vydán po přijetí napadených aktů, nemůže být tedy zohledněn v rámci přezkumu projednávané žaloby. Proto nemohou obstát toho argumenty účastníků řízení, které se opírají o tento dokument.
- 51 Kromě toho žalobce až na jednání poprvé uvedl, že oněch 18 důkazů, z nichž Rada vycházela při prokazování opodstatněnosti zařazení na seznam, které se ho týkalo, bylo starých, neboť pochází z doby před rokem 2015, nebo neobsahovaly žádný údaj o datech.

- 52 Tento nový argument, který musí být podle všeho chápán tak, že usiluje o zpochybnění spolehlivosti nebo relevance některých důkazů předložených Radou, musí být odmítnut jako nepřípustný. Žalobce totiž neupřesnil důkazy, jejichž věrohodnost nebo relevanci tím zamýšlel zpochybnit, což Radě neumožnilo zajistit si obhajobu v tomto ohledu a neumožňuje Tribunálu, aby rozhodl (v tomto smyslu obdobně viz rozsudek ze dne 6. února 2019, TN v. ENISA, T-461/17, nezveřejněný, EU:T:2019:63, bod 65 a citovaná judikatura). Tribunálu každopádně nepřísluší vyhledávat a určovat v přílohách důkazy, které by mohl považovat za důkazy, které měl žalobce v úmyslu napadnout (v tomto smyslu obdobně viz rozsudek ze dne 5. října 2020, Broughton v. Eurojust, T-87/19, nezveřejněný, EU:T:2020:464, bod 58).

4. K postavení předního podnikatele působícího v Sýrii

- 53 Je třeba ověřit, zda Rada předložením souboru důkazů unesla důkazní břemeno, které jí přísluší na základě judikatury připomenuté v bodě 38 výše, a tento soubor tak představuje soubor dostatečně konkrétních, přesných a shodujících se nepřímých důkazů na podporu prvního důvodu pro zařazení jména žalobce na dotčené seznamy.
- 54 Z důvodů pro zařazení na seznam, jak byly připomenuty v bodech 14 a 44 výše, vyplývá, že jeho postavení předního podnikatele působícího v Sýrii je založeno na hospodářských zájmech zaprvé v odvětví námořní plavby, zadruhé v odvětví cestovního ruchu a zatřetí v jiných odvětvích. V tomto rámci je třeba rovněž přezkoumat různé funkce zastávané žalobcem.

a) K hospodářským zájmům žalobce v námořním odvětví

- 55 Zaprvé je třeba konstatovat, že z internetových stránek „Aliqtisadi“ a „Enab Baladi“ vyplývá, že žalobce vlastní Sabra Maritime Agency. Zadruhé podle informací zveřejněných na internetových stránkách „Eqstad“ a „al Arabiya News“ je žalobce vlastníkem AKSSA, podniku činného v odvětví námořní dopravy, specializovaného na správu a vlastnictví lodí. Podle článku zveřejněného na „al Arabiya News“ má tato společnost dvě pobočky, které se nachází v Itálii a v Řecku. Zatřetí podle článku zveřejněného na internetové stránce „The Syria Report“ je žalobce generálním ředitelem společnosti Sabra Group, která zahrnuje společnost Riamar Shipping, která vlastní osm lodí kotvících v přístavu Tartús. Konečně začtvrté podle informací zveřejněných na internetových stránkách tiskové agentury Reuters a na internetových stránkách MEIRSS je žalobce vlastníkem společnosti Yass Marine, usazené jak v Libanonu, tak v Sýrii.
- 56 Důkazy obsažené v dokumentu WK 1755/2020 INIT tedy prokazují, že žalobce má v námořním odvětví mnoho hospodářských zájmů. Naproti tomu je třeba konstatovat, že tyto důkazy nezmiňují ani společnost Navi Wood ani Abdulkader Sabra & Ahmad Mushir Sharif Shipping Agency, subjekty, na které žalobce odkazuje ve svých písemnostech. S ohledem na důkazní břemeno, které nese Rada, jak bylo připomenuto v bodě 38 výše, a na judikaturu citovanou v bodě 49 výše, nelze připustit, aby se Rada za účelem odůvodnění opodstatněnosti napadených aktů dovolávala toho, co žalobce uvedl v žalobě. Proto nelze zohlednit společnosti Navi Wood a Abdulkader Sabra & Ahmad Mushir Sharif Shipping Agency za účelem prokázání, že žalobce má hospodářské zájmy v námořním odvětví.
- 57 Pokud jde o jeho početné hospodářské zájmy v námořním odvětví, žalobce tvrdí, že jsou nyní zanedbatelné, jelikož všechny jeho podniky byly zrušeny, s výjimkou společnosti AKSSA, která však vykazuje značné ztráty.

- 58 Zprvve, pokud jde o AKSSA, žalobce předložil jednak účetní výkazy této společnosti za roky 2004, 2010, 2017, 2018 a 2019, které prošly auditem ze strany A, a jednak graf znázorňující roční počet nominací plavidel pro tuto společnost v průběhu týchž let.
- 59 Konečně žalobce v příloze k replice předložil tabulku, ve které je uveden počet nominací plavidel pro každou ze syrských námořních agentur v roce 2017. Tyto údaje pocházejí podle žalobce od syrské Komory pro námořní plavbu. Jedná se o citlivé obchodní informace, které byly poskytnuty neformálně na žádost.
- 60 Rada v podstatě zpochybňuje hodnověrnost důkazů předložených žalobcem. V tomto ohledu tvrdí, že odpověď na otázku, zda byly předložené finanční výkazy auditovány nezávislým auditorem, nebo zda byly vyhotoveny pouze žalobcem nebo zástupcem AKSSA, z nich jednoznačně nevyplývá. Stejně je tomu v případě grafu ilustrujícího roční počet nominací plavidel uvedené společnosti.
- 61 Pokud jde o finanční výkazy, Rada v duplice dodává, že dokument předložený žalobcem v příloze repliky, který spočívá v kopii přehledu syrského profesního sdružení v odvětví financí a účetnictví, v němž je A uveden jako nezávislý auditor, nemůže prokázat, že tyto finanční výkazy byly ověřeny nezávislým auditorem nebo že razítko na uvedených účetních výkazech pochází od A.
- 62 Konečně, pokud jde o tabulku pocházející od syrské Komory pro námořní plavbu, Rada poznamenává, že tento dokument neobsahuje žádné úřední označení, které by čtenáři umožnilo zjistit, z jakého zdroje pochází. Spojitost mezi tímto dokumentem a syrskou Komorou pro námořní plavbu naznačují pouze vyjádření žalobce.
- 63 Je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury se činnost Soudního dvora a Tribunálu řídí zásadou volného hodnocení důkazů a jediným kritériem posouzení hodnoty předložených důkazů je jejich hodnověrnost. Kromě toho je pro posouzení důkazní hodnoty určitého dokumentu třeba ověřit důvěryhodnost informací, které jsou v něm obsaženy, a vzít v úvahu zejména původ dokumentu, okolnosti jeho vyhotovení, komu je dokument určen, a klást si otázku, zda se dokument vzhledem ke svému obsahu jeví jako smysluplný a důvěryhodný (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 27. září 2012, Shell Petroleum a další v. Komise, T-343/06, EU:T:2012:478, bod 161 a citovaná judikatura).
- 64 V projednávaném případě, pokud jde zprvve o finanční výkazy předložené žalobcem, je třeba uvést, že žalobce předkládá kopii přehledu syrského profesního sdružení v odvětví financí a účetnictví, v němž je A uveden jako nezávislý auditor. Jedná se tedy skutečně o nezávislého auditora.
- 65 Je pravda, že jméno A se neobjevuje ve finančních výkazech poskytnutých žalobcem. Tribunál však nezjistil zjevné nesrovnalosti nebo konkrétní indicie umožňující pochybovat o tom, že tyto účetní závěrky byly auditovány nezávislým auditorem A. Rada navíc netvrdí, že v těchto dokumentech se vyskytují nesrovnalosti, které by je mohly zbavit smysluplnosti a důvěryhodnosti ve smyslu judikatury připomenuté v bodě 63 výše.
- 66 Pokud jde zadruhé o předložený graf, žalobce v replice uznal, že jej vypracoval sám. V tomto ohledu se uvedený graf zakládá na údajích týkajících se počtu nominací plavidel společnosti AKSSA převzatého ve finančních výkazech, takže skutečnost, že jej žalobce sám vypracoval, nemá žádný dopad na jeho smysluplnost a důvěryhodnost.

- 67 Konečně, pokud jde o tabulku předloženou žalobcem, je třeba konstatovat, podobně jako konstatovala Rada, že při neexistenci informací, které by údaje obsažené v tabulce spojily se syrskou Komorou pro námořní plavbu, je původ těchto údajů neznámý. Kromě toho se počet nominací plavidel společnosti AKSSA podle uvedené tabulky liší od počtu vyplývajících z finančních výkazů AKSSA. Za těchto okolností nemůže tabulka být dostatečně smysluplné a důvěryhodné povahy ve smyslu judikatury připomenuté v bodě 63 výše, a musí být odmítnuta.
- 68 Naproti tomu může Tribunál vzít v úvahu finanční výkazy a graf.
- 69 V tomto ohledu z finančních výkazů společnosti AKSSA předložených žalobcem vyplývá, že u této společnost došlo ke značnému snížení počtu nominací plavidel a jejího čistého příjmu. Počet nominací plavidel této společnosti totiž klesl ze 145 v roce 2004 na 3 v roce 2019. Stejně tak se snížil čistý příjem, neboť z 652 831,44 amerických dolarů (USD) (přibližně 591 654,38 EUR) v roce 2004 klesl na 5 989,00 USD (přibližně 5 427,77 EUR) v roce 2019. Nicméně čistý příjem je i nadále kladný. Jinými slovy, z účetního hlediska není společnost ztrátová. Kromě toho byl počet nominací plavidel společnosti AKSSA v roce 2018 vyšší než v roce 2017, i když čistý příjem mezi těmito dvěma roky poklesl. Navíc, jak poznamenala Rada na jednání, výdaje spojené se mzdami v letech 2004 až 2019 poklesly zanedbatelně, což naznačuje přinejmenším nějakou stabilitu, pokud jde o zaměstnance. Stejně tak výdaje spojené s vodou a elektřinou vzrostly, což svědčí přinejmenším o pokračování společnosti AKSSA v činnosti. Konečně je třeba zohlednit výsledky společnosti AKSSA v obecném kontextu situace syrského námořního odvětví. Jak totiž vyplývá z článku zveřejněného dne 9. října 2013 tiskovou agenturou Reuters a nadepsaného „Syria’s shipping trade struggles as war risks bite“ (Námořní obchod v Sýrii trpí v důsledku válečných hrozeb), který předložil žalobce, počet plavidel kotvících v syrských přístavech kvůli konfliktu v Sýrii prudce poklesl. Za těchto okolností nemůže snížení počtu nominací plavidel společnosti AKSSA a jejího čistého příjmu nutně prokazovat její významnou ztrátu v odvětví činnosti námořních agentur.
- 70 Z výše uvedeného vyplývá, že se žalobci nepodařilo prokázat, že hospodářský zájem, který pro něj představuje vlastnictví společnosti AKSSA, byl zanedbatelný.
- 71 Zadruhé, pokud jde o Sabra Maritime Agency, a konkrétně o tvrzení žalobce, že tato společnost byla znárodněna, ze snímku obrazovky z internetových stránek syrského Ministerstva dopravy obsahujících popis námořního odvětví, předloženého žalobcem, vyplývá, že od 1. ledna 1981 se námořní agentura syrské vlády stala jediným zástupcem pro všechny námořní společnosti, vlastníky plavidel a dopravce do syrských přístavů. Z tohoto popisu lze vyvodit, že odvětví činnosti námořních agentur bylo od uvedeného data v Sýrii znárodněno. Z toho však rovněž vyplývá, že legislativní nařízení č. 55 z roku 2002 schválilo provozování činností námořních agentur fyzickými a právníckými osobami za účelem nominace obchodních plavidel v syrských přístavech jak v oblasti přepravy cestujících, tak v oblasti přepravy zboží. Z toho je třeba vyvodit, že na základě tohoto legislativního nařízení bylo odvětví činnosti námořních agentur od roku 2002 znárodněno.
- 72 Pokud jde o argument žalobce, že licence společnosti Sabra Maritime Agency byla zrušena v návaznosti na její znárodnění, neboť se následně stala nečinnou a nakonec byla vymazána z obchodního rejstříku, je třeba uvést, že žalobce předložil dopis ředitelství vnitřního obchodu a ochrany spotřebitelů v Tartúsu ze dne 28. září 2020, podle kterého některé obchodní názvy nejsou uvedeny v obchodním rejstříku regionu Tartús. Jedná se zejména o následující obchodní názvy: Sabra Group, Sabra Maritime Agency a Yass Marine.

- 73 Je nutno konstatovat, že Sabra Maritime Agency je jedním z obchodních názvů uvedených v dopise citovaném v bodě 72 výše. Z toho vyplývá, že i když se žalobci nepodařilo prokázat, že uvedený subjekt nebyl znárodněn, předložil nicméně důkaz, že žádná společnost s tímto názvem nebyla zapsána do obchodního rejstříku regionu Tartús.
- 74 Vzhledem k tomu, že Rada nepředložila důkazy o tom, že Sabra Maritime Agency byla zapsána do obchodního rejstříku regionu Tartús pod jiným názvem, závěr uvedený v bodě 73 výše nemůže být zpochybněn argumentem Rady, podle kterého v podstatě dotčené obchodní názvy, „jak jsou doslovně uvedeny“ v dopise ředitelství pro vnitřní obchod a ochranu spotřebitele v Tartúsu ze dne 28. září 2020, nejsou zapsány v obchodním rejstříku regionu Tartús. Stejně tak musí být při neexistenci konkrétních důkazů odmítnut argument Rady vycházející z toho, že názvy subjektů mohou doznat určitých změn zejména z důvodu problémů s překladem.
- 75 Zatřetí, pokud jde o společnost Riamar Shipping, která byla podle žalobce zrušena, je třeba uvést, že podle usnesení č. 77 ředitelství vnitřního obchodu a ochrany spotřebitele v Tartús ze dne 20. listopadu 2018, předloženého žalobcem, byl z obchodního rejstříku vymazán údaj „Abdulkader Sabra & Co (RIAMAR SHIPPING)“, jehož předmětem činnosti je správa námořní dopravy, zejména z důvodu jeho zrušení na základě dohody uzavřené mezi jeho společníky dne 27. června 2018. Mimoto z uvedené rezoluce vyplývá, že Riamar Shipping je obchodním názvem společnosti Abdulkader Sabra & Co. Je tedy třeba dospět k závěru, že Abdulkader Sabra & Co, firma, které odpovídá obchodní jméno Riamar Shipping, byla skutečně zrušena.
- 76 Začtvrté, pokud jde o tvrzení žalobce, podle kterého Sabra Group neexistuje, je třeba konstatovat, že Sabra Group je jedním z obchodních názvů uvedených v dopise citovaném v bodě 72 výše. Z toho vyplývá, že žádná společnost nesoucí tento název není zapsána do obchodního rejstříku regionu Tartús.
- 77 Rada kromě toho uvedla hypotézu, že Sabra Group je ve skutečnosti Abdulkader Sabra & Co. Toto tvrzení však není ničím podpořeno. V každém případě z bodu 75 výše vyplývá, že Abdulkader Sabra & Co již neexistuje.
- 78 Zapáté, pokud jde o Yass Marine, ohledně které žalobce tvrdí, že o ní nikdy neslyšel, je třeba v každém případě konstatovat, že Yass Marine je jedním z obchodních názvů uvedených v dopise citovaném v bodě 72 výše. Z toho vyplývá, že žádná společnost nesoucí tento název není zapsána do obchodního rejstříku regionu Tartús. Jak bylo přitom uvedeno v bodě 74 výše, toto konstatování nemůže být zpochybněno nepodloženým argumentem Rady, podle kterého názvy subjektů mohou doznat určitých změn zejména z důvodu problémů s překladem.
- 79 Kromě toho z osvědčení libanonského obchodního rejstříku ze dne 29. dubna 2020, které bylo předloženo v příloze k replice, vyplývá, že žádná společnost s názvem Yass Marine není v uvedeném rejstříku zapsána. Rada toto potvrzení zpochybňuje s tím, že uvádí, že rejstřík může být neúplný.
- 80 V tomto ohledu potvrzení uvedené v bodě 79 výše naznačuje, že pozornost se zaměří na skutečnost, že „automatizace [údajů] je neúplná a [že] se mohou vyskytnout chyby“. Je třeba mít za to, že se jedná o obecnou a standardizovanou poznámku, takže při neexistenci jiných skutečností musí být osvědčení chápáno tak, že v plném rozsahu podává informaci týkající se Yass Marine uvedenou v daném rejstříku.

- 81 Ze všeho výše uvedeného vyplývá, že žalobce prokázal, že Abdelkader Sabra & Co, společnost, které odpovídá obchodní název Riamar Shipping, byla zrušena a že Sabra Maritime Agency, Sabra Group a Yass Marine nejsou zapsány do obchodního rejstříku regionu Tartús. Rovněž z toho však vyplývá, že AKSSA byla ke dni přijetí napadených aktů nadále činná a že v roce 2019 vykázala kladný čistý výsledek, takže ji nelze považovat za ztrátovou společnost.
- 82 Za těchto okolností je třeba dospět k závěru, že i když žalobce prokázal, že ke dni přijetí napadených aktů již neměl v námořním odvětví řadu hospodářských zájmů, nic to nemění na tom, že je stále majitelem námořní agentury AKSSA, která je nadále činná a která pro něj nemůže představovat zanedbatelný hospodářský zájem.

b) K hospodářským zájmům žalobce v odvětví cestovního ruchu

- 83 Z informací zveřejněných na internetové stránce „Aliqtisadi“ vyplývá, že žalobce je zakládajícím společníkem společnosti Phoenicia Tourism Company. Kromě toho podle internetové stránky „The Syria Report“ byla společnost Phoenicia Tourism Company, v níž žalobce vlastní 85 % akcií, založena dne 5. července 2012 ve městě Tartús v odvětví hotelového developmentu. Z toho rovněž vyplývá, že syrské ministerstvo cestovního ruchu uzavřelo se společností Phoenicia Tourism Company smlouvu o výstavbě a správě čtyřhvězdičkového hotelu se 150 lůžky na ostrově AradosArados, jejíž hodnota je odhadována na 700 milionů SYP.
- 84 Je třeba uvést, že žalobce nezpochybňuje ani své zapojení do společnosti Phoenicia Tourism Company, ani uzavření smlouvy se syrským ministerstvem cestovního ruchu. Skutečnosti uvedené žalobcem naopak potvrzují význam turistického projektu na ostrově Arados. V tomto ohledu podle článku 4 technických specifikací a článku 4 investiční smlouvy, které předložil žalobce, musí uvedený projekt zahrnovat zejména čtyřhvězdičkový hotel se 150 až 200 lůžky, restaurace a kavárny schopné obsloužit 700 až 900 osob, obchodní centrum, tělocvičnu, jakož i přístav s kotvišti pro nejméně 20 lodí, jachty a výletní lodě. Kromě toho z nedatované zprávy č. 3 syrského ministerstva cestovního ruchu obsahující výzvu k podávání nabídek na investice na několika místech v rámci sedmého investičního fóra v odvětví cestovního ruchu, kterou předložil žalobce, vyplývá, že celková částka investičních nákladů na tento projekt činí 700 milionů SYP.
- 85 Proto má žalobce hospodářské zájmy v odvětví cestovního ruchu.
- 86 Žalobce nicméně v podstatě tvrdí, že Phoenicia Tourism Company je od roku 2012 nečinná. Na podporu svého tvrzení žalobce předložil daňová přiznání této společnosti týkající se let 2014 až 2019. V těchto daňových přiznáních se uvádí, že tato společnost byla během těchto let nečinná.
- 87 Rada tato daňová přiznání zpochybňuje. Konkrétně uvádí, že všechna daňová přiznání týkající se let 2014 až 2018 byla orazítkována a podepsána finančním ředitelstvím v Tartúsu téhož dne. Daňové přiznání za rok 2019 bylo podepsáno a orazítkováno pouze účetním, což vyvolává pochybnosti, zda skutečně vykazuje obchodní činnosti tak, jak byly prezentovány za daný rok daňovým orgánům.
- 88 Podle žalobce byla prohlášení týkající se let 2014 až 2018 orazítkována a podepsána téhož dne, neboť vzhledem k tomu, že společnost zůstala v těchto letech nečinná, neměla povinnost vypracovávat daňová přiznání. V roce 2018, kdy se společnost Phoenicia Tourism Company snažila obnovit svou obchodní registraci, požádalo syrské ředitelství pro vnitřní obchod o nápravu její daňové situace za posledních pět let. Pokud jde o daňové přiznání za rok 2019, žalobce předložil daňové osvědčení podepsané a razítkované schváleným účetním v Sýrii

a spolupodepsané společností Phoenicia Tourism Company. Pečeť nacházející se na konci dokumentu potvrzuje, že byl dne 17. března 2020 předložen finančnímu ředitelství v Tartúsu. Daňové přiznání, za jehož platnost žalobce ručí, a daňové osvědčení uvedené společnosti za rok 2019 potvrzují, že nevykonávala žádnou činnost.

- 89 Je totiž třeba konstatovat, že daňová přiznání společnosti Phoenicia Tourism Company týkající se let 2014 až 2018 byla všechna podepsána finančním ředitelstvím v Tartúsu dne 9. července 2019. Ačkoli Rada namítá, že tato okolnost může vzbuzovat pochybnosti, nevyvozuje z toho žádný důsledek, pokud jde o jejich smysluplnost a důvěryhodnost ve smyslu judikatury připomenuté v bodě 63 výše. Kromě toho vysvětlení podaná žalobcem k této okolnosti, jak jsou uvedena v bodě 88 výše, lze považovat za věrohodná.
- 90 Uvedená daňová přiznání přitom nasvědčují, že Phoenicia Tourism Company byla před rokem 2019 nečinná. To potvrzuje dopis syrského ministerstva cestovního ruchu ze dne 25. února 2020 týkající se investiční smlouvy (dále jen „dopis ze dne 25. února 2020“) předložený žalobcem. V tomto dopise totiž uvedené ministerstvo odkazuje na předchozí dopisy ze dne 22. července 2019, 1. října 2019 a 14. ledna 2020, ve kterých žádal, aby mu žalobce poskytl podrobný harmonogram realizace projektu. Vzhledem k tomu, že realizace projektu v roce 2019 dosud nezačala, je důvodné se domnívat, při neexistenci důkazu o opaku předloženého Radou, že společnost pověřená jeho provedením nebyla ani před rokem 2019 činná.
- 91 Je však nutno konstatovat, že žalobce nepředložil žádný důkaz směřující k prokázání, že tato společnost byla k datu přijetí napadených aktů, nebo obecně po roce 2019, nečinná.
- 92 I za předpokladu, že by daňové přiznání z roku 2019 potvrzovalo nečinnost společnosti Phoenicia Tourism Company během roku 2019, je tento skutkový stav v rozporu s tím, co lze vyvodit z dopisu ze dne 25. února 2020. Podle tohoto dopisu byl dodatek k investiční smlouvě podepsán dne 14. července 2019. Po podpisu tohoto dodatku syrské ministerstvo cestovního ruchu požadovalo, aby žalobce zaslal podrobný harmonogram realizace projektu, a to čtyřikrát, prostřednictvím dopisů ze dne 22. července a 1. října 2019, jakož i ze dne 14. ledna a 25. února 2020. Je třeba rovněž konstatovat, že v posledně uvedeném dopise syrské ministerstvo cestovního ruchu požádalo žalobce, aby dodal uvedený harmonogram, jakož i další informace ve lhůtě deseti dnů od uvedeného dopisu, přičemž si vyhradilo možnost podniknout právní kroky v případě neposkytnutí odpovědi „v souladu s ustanoveními dodatku k podepsané a řádně osvědčené smlouvě“.
- 93 Vzhledem k tomu, že syrská správa začala od uvedené společnosti vyžadovat plnění investiční smlouvy, představuje podpis dodatku k uvedené smlouvě ze dne 14. července 2019 nepřímý důkaz o tom, že společnost Phoenicia Tourism Company byla k tomuto datu činná.
- 94 V tomto ohledu je třeba odmítnout tvrzení žalobce, že zmínku o dodatku ze dne 14. července 2019 obsaženou v dopise ze dne 25. února 2020 je třeba chápat tak, že odkazuje na interní dokument syrského ministerstva cestovního ruchu, přičemž jakýkoliv jiný výklad je vyvolán případně zavádějícím překladem z arabštiny do angličtiny. Žalobce totiž toto tvrzení nijak nepodložil. Zejména neuvedl podrobnosti o uvedeném interním dokumentu, jako je jeho obsah nebo cíl, nevysvětlil, v čem tato chyba v překladu spočívá a neuvedl upřesnění v tomto ohledu. Dále z dopisu ze dne 25. února 2020 jasně vyplývá, že dodatek ze dne 14. července 2019 souvisí se smlouvou.

- 95 V tomto kontextu a vzhledem k tomu, že žalobce nepředložil důkazy týkající se situace společnosti Phoenicia Tourism Company v roce 2020, nemohl posledně uvedený zpochybnit konstatování Rady, podle kterého uvedená společnost byla činná ke dni přijetí napadených aktů.
- 96 Za těchto okolností je třeba dospět k závěru, že se žalobci nepodařilo zpochybnit konstatování uvedené v bodě 85 výše, podle kterého z důkazů obsažených v dokumentu WK 1755/2020 INIT vyplývá, že má hospodářské zájmy v odvětví cestovního ruchu.

c) K ostatním obchodním zájmům žalobce

- 97 Z článku zveřejněného na internetové stránce „al Arabiya News“ vyplývá, že společnost AKSSA vlastní společnost OVO, která exportuje olivový olej. Kromě toho podle informací zveřejněných na internetové stránce „Al Janoubia“ je žalobce akcionářem společnosti Cham Holding a podle informací zveřejněných na internetových stránkách MEIRSS je členem správní rady uvedené společnosti. Konečně internetové stránky „Eqstad“ a „al Arabiya News“ uvádějí, že žalobce vlastní továrnu na výrobu skleněných, plastových a kovových nádob.
- 98 Zaprvé, pokud jde o společnost OVO, žalobce uznává, že tato společnost byla činná mezi roky 2003 a 2006, během nichž exportovala olivový olej do Itálie a Španělska pro významnou velkodistribuční skupinu. Naproti tomu uplatňuje, že po ukončení exportu se společnost OVO stala nečinnou a následně byla zrušena. Upřesňuje, že byla založena dne 30. května 2002 a zrušena dne 27. června 2018. Na podporu tohoto tvrzení žalobce předkládá rozhodnutí č. 78 ředitelství vnitřního obchodu a ochrany spotřebitelů v Tartúsu. Toto rozhodnutí sice není datováno, ale jasně z něj vyplývá, že společnost „Olive Virgin Oil Company (OVO Co)“ byla vymazána z obchodního rejstříku v důsledku zrušení této společnosti dne 27. června 2018. Vzhledem k tomu, že Rada nepředložila protiargumenty, je tedy třeba mít za to, že společnost OVO byla ke dni přijetí napadených aktů zrušena.
- 99 Zadruhé, pokud jde o společnost Cham Holding, žalobce tvrdí, že v roce 2007 vlastnil nepatrnou nominální hodnotu akcií představující 0,00287 % účetní hodnoty uvedené společnosti, přičemž v roce 2011 se účasti zbavil. Na podporu svého tvrzení žalobce předložil dopis ze dne 25. srpna 2011 zaslaný předsedovi správní rady společnosti Cham Holding, ve kterém odstupuje jako člen této společnosti.
- 100 V tomto ohledu Rada tvrdí, že dopis o odstoupení není obvyklý způsob, jak se zbavit akcií.
- 101 V replice žalobce tvrdí, že jediným způsobem, jak se mohl zbavit svých akcií v uvedené společnosti v roce 2011, bylo předložení dopisu o odstoupení, přičemž akcie uvedené společnosti ztratily po roce 2012 svou hodnotu. Kromě toho žalobce v příloze repliky předložil osvědčení o akciích a seznam členů správní rady uvedené společnosti, mezi nimiž nebylo uvedeno její jméno.
- 102 Je třeba poznamenat, že jméno žalobce skutečně není uvedeno na seznamu členů správní rady společnosti Cham Holding. Žalobce však neprokázal, že toto odstoupení mělo *ipso facto* za následek zcizení jeho podílu ve společnosti Cham Holding. Argument žalobce, podle kterého bylo odstoupení jediným způsobem, jak se zbavit svých akcií, neboť po roce 2012 ztratily hodnotu, není přesvědčivý, neboť v každém případě tvrdí, že se majetkové účasti zbavil před rokem 2012.

- 103 Kromě toho je třeba uvést, že i když podle informací zveřejněných tiskovou agenturou Reuters je postavení žalobce jakožto akcionáře společnosti Cham Holding minulostí, informace zveřejněné na internetových stránkách „Eqtsad“ a „Al Janoubia“ se omezují na uvedení, že žalobce se z uvedené společnosti stáhl po přijetí „sankcí“ vůči posledně uvedené, avšak bez uvedení, zda převedl akcie uvedené společnosti, které vlastnil. S ohledem na vysvětlení poskytnutá žalobcem přitom nelze vyloučit, že stáhnutí se, na které je v uvedených článcích odkazováno, odkazuje na jeho odstoupení ze správní rady společnosti Cham Holding. Kromě toho podle informací zveřejněných na internetové stránce „al Arabiya News“ se žalobce omezil na to, že vystupoval, jakoby v této společnosti již neměl akcie. Jinými slovy, posledně uvedený zdroj netvrdí, že žalobce již není akcionářem společnosti Cham Holding, ale pouze uvádí tvrzení žalobce.
- 104 Vzhledem k tomu, že žalobce nepředložil důkazy, které by prokazovaly, že ke dni přijetí napadených aktů již nebyl akcionářem společnosti Cham Holding, je třeba mít za to, že jím nadále byl.
- 105 Zatřetí, pokud jde o továrnu na výrobu skleněných, plastových a kovových nádob, je třeba konstatovat, že informace internetových stránek „Eqstad“ a „al Arabiya News“ týkající se této továrny jsou obzvláště vágní, jelikož neupřeshňují ani název této továrny, ani datum jejího založení. Rada, která byla na jednání dotazována, neposkytla ohledně této továrny další informace. Je tedy třeba mít za to, že není právně dostačujícím způsobem prokázáno, že žalobce je skutečně vlastníkem takové továrny.
- 106 Z výše uvedeného vyplývá, že žalobce prokázal, že společnost OVO byla ke dni přijetí napadených aktů zrušena. Neprokázal však, že již není akcionářem společnosti Cham Holding. Kromě toho existence továrny na výrobu skleněných, plastových a kovových nádob, jejímž vlastníkem má být žalobce, nebyla Radou dostatečně podložena.
- 107 Za těchto okolností je třeba dospět k závěru, že žalobce má jiný obchodní zájem než hospodářské zájmy v odvětví námořní dopravy a cestovního ruchu, který vyplývá z vlastnictví akcií ve společnosti Cham Holding.

d) K funkcím žalobce v několika institucích a orgánech

- 108 Z informací zveřejněných na internetových stránkách „Aliqtisadi“, „Eqtsad“, „Enab Baladi“ a „al Arabiya News“ vyplývá, že žalobce je předsedou syrské Komory pro námořní plavbu a ředitelem syrsko-turecké obchodní komory. Postavení žalobce jako předsedy syrské Komory pro námořní plavbu vyplývá rovněž z informací zveřejněných na internetové stránce „Syriandays“. Podle informací zveřejněných na internetových stránkách „Eqtsad“ a „al Arabiya News“ je žalobce rovněž místopředsedou syrsko-ruské obchodní komory. Konečně článek zveřejněný na internetové stránce „al Arabiya News“ uvádí, že žalobce byl čestným velvyslancem Turecka v Sýrii.
- 109 Zaprvé, pokud jde o postavení předsedy syrské Komory pro námořní plavbu, žalobce v podstatě tvrdí, že z této funkce odstoupil v únoru 2019. Na podporu tohoto tvrzení předkládá usnesení č. 198 syrského ministerstva dopravy ze dne 13. února 2019 (dále jen „usnesení č. 198“). V tomto usnesení se uvádí, že na valné hromadě konané dne 4. února 2019 proběhly volby. Toto usnesení dále obsahuje seznam jmen členů výboru ředitelů uvedené komory, mezi nimiž není uvedeno jméno žalobce. Kromě toho žalobce předkládá zápis z výroční valné hromady uvedené komory, která se konala dne 5. dubna 2019 (dále jen „zápis“), ve kterém jsou citována jména nově zvolených členů výboru ředitelů, včetně jména jeho předsedy. Jméno žalobce tam uvedeno není.

- 110 Především je třeba konstatovat, že ačkoli důkazy předložené žalobcem neprokazují, v rozporu s jeho tvrzením, že odstoupil z funkce předsedy syrské Komory pro námořní plavbu, potvrzují, že nebyl do této funkce znovu zvolen.
- 111 Dále je pravda, jak uvedla Rada, že informace obsažené v usnesení č. 198 a informace obsažené v zápise nejsou totožné.
- 112 Žalobce však na dotaz položený na jednání uvedl, aniž na to Rada cokoli účelně namítla, že usnesení č. 198 a zápis odpovídají různým stádiím postupu jmenování členů řídicího výboru syrské Komory pro námořní plavbu. V tomto kontextu zápis odkazuje na poslední fázi uvedeného postupu, což vysvětluje, že počet osob, které jsou v něm uvedeny, je vyšší než počet uvedený v usnesení č. 198.
- 113 Konečně je třeba uvést, že jeden ze zdrojů informací uvedených v dokumentu WK 1755/2020 INIT, a sice internetová stránka „Enab Baladi“, odkazuje na žalobce jako na „prvního“ předsedu syrské Komory pro námořní plavbu, což naznačuje, že jím v okamžiku přijetí napadených aktů již nebyl.
- 114 Z výše uvedeného vyplývá, že žalobce ke dni přijetí napadených aktů již nezastával funkci předsedy syrské Komory pro námořní plavbu.
- 115 Zadruhé, pokud jde o syrsko-tureckou obchodní komoru, žalobce tvrdí, že není jejím ředitelem a že tato instituce byla ostatně zrušena v roce 2013. Na podporu svého tvrzení žalobce předkládá rozhodnutí syrského ministerstva hospodářství a zahraničního obchodu č. 247 ze dne 23. května 2013, kterým bylo rozhodnuto o zrušení „syrských obchodních komor“. Toto rozhodnutí mimoto stanovilo, že obchodní komory budou v budoucnu reformovány.
- 116 Je sice třeba uvést, podobně jako Rada, že výše uvedené rozhodnutí syrského ministerstva hospodářství a zahraničního obchodu č. 247 neuvádí konkrétně syrsko-tureckou obchodní komoru. Toto rozhodnutí, které je aktem s obecnou působností, však v článku 1 uvádí syrské obchodní komory, takže je třeba mít za to, že syrsko-turecká obchodní komora spadá do jeho působnosti.
- 117 Kromě toho článek internetové stránky „al Arabiya News“ uvádí, že žalobce byl ředitelem uvedené komory v roce 2012, čímž naznačuje, že tomu tak již později nebylo.
- 118 S ohledem na tyto dvě skutečnosti a na skutečnost, že ostatní důkazy předložené Radou k prokázání, že žalobce měl postavení ředitele syrsko-turecké obchodní komory, neobsahují informace umožňující mít s dostatečnou jistotou za to, že syrsko-turecká obchodní komora byla obnovena v souladu s článkem 2 rozhodnutí č. 247, a že žalobce byl znovu jmenován jejím ředitelem, existují pochybnosti, zda žalobce byl skutečně ke dni přijetí napadených aktů ředitelem syrsko-turecké obchodní komory, takže je třeba konstatovat, že Rada neprokázala právně dostačujícím způsobem, že žalobce zastával takovou funkci.
- 119 Zatřetí, pokud jde o syrsko-ruskou obchodní komoru, žalobce tvrdí, že již není členem ani místopředsedou této instituce. Podle žalobce byla tato komora v roce 2013 zrušena. Kromě toho byl po roce 2013 zřízen nový výbor zahrnující pouze členy pocházející ze států nakloněných syrskému režimu.

- 120 Pokud jde o údajné rozpuštění syrsko-ruské obchodní komory, žalobce v podstatě odkazuje na rozhodnutí syrského ministerstva hospodářství a zahraničního obchodu č. 247 ze dne 23. května 2013, uvedené v bodě 115 výše.
- 121 V replice však žalobce zmiňuje zřízení nového výboru v roce 2013, což naznačuje, že syrsko-ruská obchodní komora byla obnovena v souladu s článkem 2 rozhodnutí č. 247 krátce po svém rozpuštění.
- 122 Na podporu svého tvrzení, že již není součástí této instituce, přitom žalobce předkládá snímky obrazovky zachycující internetovou stránku syrsko-ruské obchodní komory, která podrobně popisuje složení této komory. Je však nutno konstatovat, že tento dokument neobsahuje žádné datum a že žalobce, který byl v tomto ohledu dotázán na jednání, nebyl schopen žádné uvést, takže nelze tvrdit, že tento dokument skutečně odráží složení komory v okamžiku přijetí napadených aktů. Žalobce tedy dostatečně nepodložil své tvrzení, že ke dni přijetí napadených aktů již nebyl součástí syrsko-ruské obchodní komory.
- 123 Žalobce tudíž platně nezpochybnil konstatování, že byl ke dni přijetí napadených aktů místopředsdou syrsko-ruské obchodní komory.
- 124 Začtvrté žalobce popírá své postavení čestného velvyslance Turecka v Sýrii a tvrdí, že byl honorárním konzulem Turecka v Tartúsu od 1. března 2009 do roku 2020. Podle žalobce byla tato funkce čistě čestná a neměla žádný hospodářský a obchodní účel. V tomto ohledu žalobce v podstatě popisuje úlohu honorárního konzula, jehož funkcí je zejména poskytovat konzulární služby a asistenci občanům země, která jej jmenovala, jakož i podílet se na obchodní propagaci uvedené země.
- 125 Je třeba konstatovat, že jediným důkazem předloženým Radou za účelem prokázání, že žalobce je čestným velvyslancem Turecka v Sýrii, je článek uveřejněný dne 8. června 2018 prostřednictvím internetové stránky „al Arabiya News“. Tento článek přitom neumožňuje s dostatečnou jistotou tvrdit, že jím žalobce byl ještě ke dni přijetí napadených aktů. Uvádí totiž pouze to, že žalobce „byl“ (was) takovým velvyslancem. Pro srovnání, tento článek uvádí, že žalobce byl součástí syrsko-ruské obchodní komory od jejího založení.
- 126 Proto je třeba mít za to, že Rada právně dostačujícím způsobem neprokázala, že žalobce byl v době přijetí napadených aktů stále čestným velvyslancem Turecka v Sýrii.
- 127 Z výše uvedeného vyplývá, že žalobce byl ke dni přijetí napadených aktů místopředsdou syrsko-ruské obchodní komory. Naproti tomu se mu podařilo prokázat, že při přijímání napadených aktů již nebyl předsdou syrské Komory pro námořní plavbu. Kromě toho postavení ředitele syrsko-turecké obchodní komory a úloha čestného velvyslance Turecka v Sýrii žalobce nebyly Radou dostatečně podloženy.

e) Závěry o postavení žalobce jako předního podnikatele působícího v Sýrii

- 128 S ohledem na výše uvedené je třeba dospět k závěru, že Rada předložila soubor dostatečně konkrétních, přesných a shodujících se nepřímých důkazů umožňujících prokázat, že žalobce je předním podnikatelem působícím v Sýrii z důvodu svých hospodářských zájmů, zejména v námořním odvětví a v odvětví cestovního ruchu, jakož i z důvodu jeho předního postavení v syrsko-ruské obchodní komoře.

f) Ke spojení se syrským režimem

- 129 Žalobce v podstatě tvrdí, že Rada může zařadit na seznam jména předních podnikatelů působících v Sýrii pouze, pokud jsou tyto podnikatelé skutečně spojeni se syrským režimem, mohou na něj mít vliv nebo mohou představovat riziko obcházení. V tomto ohledu žalobce tvrdí, že i v případě, že by byl považován za stěžejní nebo přední osobu vykonávající činnost v Sýrii, není spojen se syrským režimem ani nepatří k omezenému okruhu předních podnikatelů působících v Sýrii, jak je definován v bodě 6 odůvodnění rozhodnutí 2015/1836.
- 130 Je třeba uvést, že v projednávané věci k zařazení jména žalobce na dotčené seznamy došlo v legislativním kontextu rozhodnutí 2013/255, ve znění rozhodnutí 2015/1836. V tomto ohledu rozhodnutí 2015/1836 zavedlo jako objektivní, autonomní a dostatečné kritérium pro zařazení na seznam kritérium „předních podnikatelů působících v Sýrii“, takže Rada již není povinna prokázat existenci vazby mezi touto kategorií osob a syrským režimem ve smyslu, jak byla chápána v rozhodnutí 2013/255 před jeho změnou, ani mezi touto kategorií osob a podporou tohoto režimu nebo výhodami z něj, neboť skutečnost, že je osoba předním podnikatelem působícím v Sýrii, postačuje k tomu, aby na ni byla uplatněna dotčená omezující opatření. Z rozhodnutí 2013/255, ve znění rozhodnutí 2015/1836, tedy nijak nevyplývá, že by Rada měla předložit důkaz o tom, že jsou kumulativně splněny jak podmínka týkající se postavení předního podnikatele, tak podmínka dostatečné vazby na režim [v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 9. července 2020, Haswani v. Rada, C-241/19 P, EU:C:2020:545, body 71 až 74; ze dne 4. dubna 2019, Sharif v. Rada, T-5/17, EU:T:2019:216, body 55 a 56 (nezveřejněné), a usnesení ze dne 11. září 2019, Haswani v. Rada, T-231/15 RENV, nezveřejněné, EU:T:2019:589, bod 56].
- 131 V této souvislosti měl Tribunál za to, že z kritéria týkajícího se postavení „předních podnikatelů působících v Sýrii“ lze vyvodit vyvratitelnou domněnku napojení na syrský režim (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 4. dubna 2019, Sharif v. Rada, T-5/17, EU:T:2019:216, bod 106, a usnesení ze dne 11. září 2019, Haswani v. Rada, T-231/15 RENV, nezveřejněné, EU:T:2019:589, bod 60). Tato domněnka se uplatní, pokud je Rada schopna prokázat, že osoba je nejen podnikatelem působícím v Sýrii, ale i to, že ji lze kvalifikovat jako předního podnikatele. Jak totiž vyplývá ze znění bodu 6 odůvodnění rozhodnutí 2015/1836, právě vliv, který tato kategorie osob může mít na syrský režim, se Rada snaží využít tím, že je prostřednictvím omezujících opatření, která vůči nim přijme, nutí vyvíjet tlak na syrský režim, aby změnil svou represivní politiku. Jakmile se tedy Radě podaří prokázat vliv, který může mít podnikatel na uvedený režim, je předpokládána vazba mezi uvedenou osobou a syrským režimem.
- 132 Je však třeba připomenout, že dodržení pravidel týkajících se důkazního břemene a provádění důkazů Tribunálem v oblasti omezujících opatření znamená, že Tribunál dodržuje zásadu formulovanou v ustálené judikatuře zmíněné v bodě 38 výše a připomenuté Soudním dvorem v rozsudku ze dne 11. září 2019, HX v. Rada (C-540/18 P, nezveřejněný, EU:C:2019:707, body 48 až 50), podle níž důkazní břemeno v případě zpochybnění opodstatněnosti odůvodnění pro zařazení na seznam nese v zásadě orgán.
- 133 Proto nelze od žalobce vyžadovat nadměrnou důkazní úroveň za účelem vyvrácení domněnky o napojení na syrský režim. Je tedy třeba mít za to, že se žalobci podařilo uvedenou domněnku o napojení na syrský režim vyvrátit, pokud uplatňuje argumenty nebo důkazy, které mohou vážně zpochybnit spolehlivost důkazů předložených Radou nebo jejich posouzení, zejména s ohledem na podmínky stanovené v čl. 27 odst. 3 a čl. 28 odst. 3 rozhodnutí 2013/255, ve znění rozhodnutí 2015/1836, nebo předloží-li před unijním soudem soubor nepřímých důkazů o neexistenci nebo zániku vazby na syrský režim, neexistenci vlivu na uvedený režim nebo neexistenci spojení se

skutečným rizikem obcházení omezujících opatření, v souladu s čl. 27 odst. 3 a čl. 28 odst. 3 uvedeného rozhodnutí (rozsudek ze dne 8. července 2020, Zubedi v. Rada, T-186/19, EU:T:2020:317, bod 71).

- 134 Úvodem je třeba ověřit, zda se Rada za účelem prokázání vazby mezi žalobcem a syrským režimem z důvodu hospodářských činností žalobce dovolává pouze domněnky o napojení ve smyslu judikatury uvedené v bodech 130 a 131 výše. V tomto smyslu je třeba přezkoumat, zda důkazy poskytnuté Radou a obsažené v dokumentu WK 1755/2020 INIT umožňují explicitně prokázat vazby mezi hospodářskými činnostmi žalobce a syrským režimem, nebo zda Rada vycházela pouze z domněnky o souvislosti, která byla připomenuta.
- 135 V tomto ohledu zaprvé, pokud jde o AKSSA, žádný z důkazů uvedených v dokumentu WK 1755/2020 INIT neumožňuje prokázat zvláštní vazbu mezi touto námořní agenturou, která navíc není jedinou syrskou agenturou, a syrským režimem.
- 136 Zadruhé, pokud jde o společnost Phoenicia Tourism Company, z internetové stránky „The Syria Report“ vyplývá, a žalobce to potvrdil, že podepsala smlouvu se syrským ministerstvem cestovního ruchu.
- 137 Zatřetí z dokumentu WK 1755/2020 INIT, zejména z článků pocházejících od tiskové agentury Reuters a internetové stránky „Al Janoubia“, vyplývá, že Cham Holding, která patří Ramiu Makhloufovi, podporovateli syrského režimu a bratranci Bašára Asáda, udržuje vztahy se syrským režimem.
- 138 Konečně začtvrté, pokud jde o post zastávaný žalobcem v syrsko-ruské obchodní komoře, je třeba poznamenat, že důkazy předložené Radou neumožňují určit postavení uvedené obchodní komory vůči syrskému režimu. Kromě toho důkazy neposkytují žádné upřesnění ohledně vazeb mezi syrsko-ruskou obchodní komorou a syrským režimem. Dokument WK 1755/2020 INIT tedy neumožňuje definovat vazbu, která by existovala mezi funkcí zastávanou žalobcem a syrským režimem.
- 139 Proto jediné důkazy, kromě použití domněnky o napojení na syrský režim, které Rada předložila k prokázání vazby mezi žalobcem a syrským režimem, se týkají jednak společnosti Phoenicia Tourism Company a jednak společnosti Cham Holding.
- 140 Pokud jde o společnost Phoenicia Tourism Company, ačkoli tento podnik podepsal smlouvu se syrským ministerstvem cestovního ruchu, je třeba konstatovat, jak bylo uvedeno v bodě 179 níže, že nejsou jasné okolnosti, které provázely uzavření této smlouvy, stejně jako konkrétní realizace turistického projektu na ostrově Arados, takže Rada, která nese důkazní břemeno, se nemůže opírat pouze o tuto smlouvu za účelem prokázání vazby mezi žalobcem a syrským režimem ve smyslu definovaném v bodě 6 odůvodnění rozhodnutí 2015/1836 (viz bod 9 výše).
- 141 Pokud jde o společnost Cham Holding, žalobce prokázal, že opustil správní radu této společnosti a že již není jejím akcionářem. Žádný důkaz předložený Radou přitom nevysvětluje, jak by žalobce, navzdory tomu, že se distancoval, jak uvedl, mohl udržovat zvláštní vazby se společnostmi Cham Holding, nebo Ramiem Makhloufem a šířeji se syrským režimem.
- 142 Rada se tedy může za účelem prokázání vazby mezi žalobcem a uvedeným režimem dovolávat pouze domněnky o napojení na syrský režim. Je tedy třeba posoudit, zda skutečnosti předložené žalobcem umožňují vyvrátit domněnku o napojení na syrský režim.

- 143 V této souvislosti je třeba zkoumat argumenty žalobce směřující k prokázání, že není napojen na syrský režim, nemá na něj vliv a že nepředstavuje žádné riziko obcházení.
- 144 Zprvce žalobce v podstatě tvrdí, že opustil Sýrii a usadil se v Libanonu v roce 2012 z důvodu jednání syrského režimu, jehož je oponentem. Po roce 2012 byl v Sýrii pouze dvakrát.
- 145 Je třeba konstatovat, že mezi účastníky řízení je nesporné, že žalobce žije v Libanonu od roku 2012. Tato okolnost však nutně neznamená, že žalobce nemá v Sýrii nadále hospodářské zájmy, nebo že nezastává funkce v institucích a orgánech spojených s hospodářským životem této země. Jak přitom vyplývá z bodu 128 výše, Rada předložila soubor nepřímých důkazů, které v podstatě prokazují, že žalobce má nadále hospodářské zájmy v Sýrii. Kromě toho i za předpokladu, že by se žalobce vrátil do Sýrie, když zemřela jeho matka, neznamená to, že tak neučinil při jiných příležitostech. Ostatně počet návštěv Sýrie po jeho usídlení v Libanonu nemůže být relevantní, jelikož žalobce má nadále zájmy v Sýrii.
- 146 Zadruhé podle žalobce měla jeho opozice vůči syrskému režimu pro něj negativní důsledky. Konkrétně syrské tajné služby vydaly po jeho odjezdu ze Sýrie příkaz k jeho zatčení. Na podporu svého tvrzení žalobce předložil oběžník odboru syrské Veřejné zpravodajské služby ze dne 21. října 2014, ve kterém je uvedeno, pokud jde o oběžník ze dne 18. října 2014, jehož předmětem bylo zahájení vyšetřování vůči některým osobám, že žalobce musí být z tohoto posledně uvedeného oběžníku vyloučen, neboť „to již není odůvodněné“.
- 147 Skutečnost, že žalobce byl vyšetřován v roce 2014, nemůže být za okolností projednávané věci nepřímým důkazem toho, že nemá vazby na syrský režim. Je totiž třeba uvést, že z tohoto šetření byl vyloučen pouze tři dny poté, co do něj byl zahrnut, a že ze spisu nevyplývá, že by vůči němu byly během této krátké doby podniknuty jakékoli kroky ze strany syrských orgánů. Kromě toho je třeba souhlasně s Radou konstatovat, že v dokumentu předloženém žalobcem nejsou uvedeny důvody pro zařazení jména žalobce do tohoto vyšetřování, jakož ani důvody, proč závěr, že tyto důvody zanikly. V tomto ohledu žalobce uvádí, že syrské tajné služby neposkytují odůvodnění pro své „příkazy k zatčení“ a že tyto dokumenty podléhají stannému právu. Ačkoli se tato upřesnění jeví jako přiměřeně věrohodná, žalobce je nepodložil a neposkytl vysvětlení, pokud jde o důvody, které podle něj vysvětlují zahájení tohoto vyšetřování, kromě předpokládané vůle syrského režimu jej poškodit. Konečně je ostatně nutno konstatovat, že ke dni přijetí napadených aktů, tedy šest let po vydání tohoto rozkazu, nebyl žalobce syrskou Veřejnou zpravodajskou službou vyšetřován.
- 148 Zatřetí žalobce tvrdí, že podporuje humanitární a občanské organizace oponující syrskému režimu, které poskytují pomoc a asistenci syrským uprchlíkům. Kromě toho žalobce v podstatě tvrdí, že se setkal se zástupci evropských zemí, aby diskutovali o útlaku syrského režimu.
- 149 Na podporu svých tvrzení žalobce zprvce předložil prohlášení bývalého velvyslance Francouzské republiky v Sýrii a Svrchovaného řádu maltézských rytířů v Libanonu ze dne 20. dubna 2020. V tomto prohlášení bývalý velvyslanec uvádí, že žalobce během svého pobytu v Sýrii znal a že s ním navázal přátelské vztahy. V podstatě vysvětluje, že po roce 2011 potkal žalobce v Libanonu a že posledně uvedený projevil živý zájem o humanitární činnosti vyvíjené Svrchovaným řádem maltézských rytířů v Libanonu ve prospěch syrských uprchlíků, pro které poskytl finanční podporu. Konečně poznamenává, že při svých setkání s žalobcem posledně uvedený žalobce hovořil o „dramatické situaci“ v Sýrii. Tvrdí, že vždy v projevu žalobce vždy pozoroval silný odstup týkající se stávajícího režimu, vůči němuž často vyjadřoval ostrou kritiku a činil jej odpovědným za zhoršení situace v zemi.

- 150 Zadruhé žalobce předložil dopis ze dne 27. dubna 2020 od osoby pracující pro humanitární organizaci. [důvěrné]¹ Vzhledem k uvedeným činnostem, kromě popisu obsaženého v tomto dopise, žalobce poskytuje další informace v replice. [důvěrné]
- 151 Zatřetí žalobce předložil dopis ze dne 27. dubna 2020 od jiné osoby, která se podílela na jiné humanitární organizaci. [důvěrné]
- 152 Začtvrté žalobce předložil dopis ze dne 27. dubna 2020 od třetí osoby. [důvěrné]
- 153 Zapáté žalobce poukazuje na účast své rodiny ve Phoenicia Maritime Training Centre. V podstatě se jedná o vzdělávací instituci v odvětví námořní plavby v Sýrii založenou jeho synem s cílem poskytovat vzdělání mladým obyvatelům ostrova Arados za symbolickou cenu. V tomto ohledu činnosti uvedeného střediska nesledují cíl spočívající v dosahování zisku. Podle žalobce toto středisko nabízí alternativu mladým obyvatelům ostrova Arados, kteří se obávají, že budou povoláni do vojenské služby nebo zatčeni. Žalobce obecně tvrdí, že obyvatelé ostrova Arados jsou vnímáni jako oponenti režimu, neboť náleží k sunnitské větvi islámu.
- 154 Především je třeba konstatovat, že argument žalobce, podle kterého musí být jeho zapojení do společnosti Phoenicia Maritime Training Centre v podstatě chápáno jako projev jeho nesouhlasu se syrským režimem, není podepřen ani obsahem osvědčení ze dne 23. prosince 2019 o akreditaci zařízení, ani seznamem cen uvedeného zařízení ze dne 1. července 2020. Žalobce přitom nepředložil žádný jiný důkaz na podporu svého tvrzení.
- 155 Pokud jde dále o prohlášení předložené žalobcem, je třeba uvést, že při neexistenci unijní právní úpravy týkající se pojmu důkaz zakotvil unijní soud zásadu volného dokazování či svobody důkazních prostředků, která se má vykládat jako právo dovolávat se důkazů v jakékoliv formě, jako jsou např. výpovědi, listinné důkazy, přiznání atd., s cílem prokázat určitou skutečnost. Zároveň s tím unijní soud zakotvil zásadu volného hodnocení důkazů, podle níž určení věrohodnosti, či jinými slovy stanovení důkazní hodnoty důkazu, je věcí vnitřního přesvědčení soudu (viz rozsudek ze dne 13. prosince 2018, Iran Insurance v. Rada, T-558/15, EU:T:2018:945, bod 153 a citovaná judikatura).
- 156 Ke zjištění důkazní hodnoty dokumentu je kromě toho třeba přihlídnout k několika skutečnostem, jako je původ dokumentu, okolnosti, za kterých byl vyhotoven, jeho adresát a obsah, a položit si otázku, zda s ohledem na uvedené skutečnosti se informace, jež jsou v něm obsaženy, jeví být smysluplné a věrohodné (viz rozsudek ze dne 13. prosince 2018, Iran Insurance v. Rada, T-558/15, EU:T:2018:945, bod 154 a citovaná judikatura).
- 157 Pokud jde konkrétně o svědectví, jejich spolehlivost a důvěryhodnost, musí být v každém případě potvrzena jejich celkovou soudržností a mají o to větší váhu, když jsou v zásadních bodech potvrzena dalšími objektivními skutečnostmi ze spisu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 12. května 2015, Dalli v. Komise, T-562/12, EU:T:2015:270, bod 78).
- 158 V projednávané věci je zaprvé třeba uvést, že prohlášení předložené žalobcem pocházejí od bývalého velvyslance Francouzské republiky a Svrchovaného řádu maltézských rytířů, jakož i od vysoce postavených osob v hierarchii humanitárních organizací. Rada tuto skutečnost nezpochybňuje.

¹ – Skryté důvěrné informace

- 159 Zadruhé žádná skutečnost ve spise neumožňuje předpokládat, že autoři těchto prohlášení mají v projednávaném sporu osobní zájem, ani že mezi sebou udržují vztahy, takže nelze předpokládat, že se dohodli na tom, že žalobci poskytnou shodující se prohlášení. Rada to ostatně netvrdila.
- 160 Zatřetí, adresátem těchto prohlášení je Tribunál. Autoři těchto prohlášení, a konkrétně bývalý velvyslanec Francouzské republiky a Svrchovaného řádu maltézských rytířů, vypracovali tyto dokumenty se znalostí nejen systému omezujících opatření zavedeného Unií vůči Sýrii a cíle, který sleduje, jak byl připomenut v bodech 2, 5, a 9 výše, ale i důležitosti, kterou představuje podání projednávané žaloby pro žalobce.
- 161 Začtvrté se čtyři prohlášení shodují, pokud jde o jejich obsah. Všechny popisují žalobce jako otevřeně kritického vůči politice syrského režimu a tak, že poskytoval finanční podporu programům zavedeným k podpoře syrských uprchlíků.
- 162 Zapáté, pokud jde o objektivní skutečnosti obsažené ve spise, které v souladu s judikaturou uvedenou v bodě 157 výše potvrzují obsah prohlášení předložených žalobcem, je třeba poznamenat, že žalobce předložil elektronickou korespondenci prokazující, že byl v kontaktu se sekretariátem tehdejšího velvyslance Francouzské republiky, který tedy nebyl tentýž velvyslanec, jako ten, který poskytl prohlášení, a to za účelem organizace setkání v roce 2016, a že v roce 2013 zorganizoval večeři, na kterou pozval tehdejšího velvyslance Španělského království, dalšího španělského diplomata a tehdejší velvyslankyni Evropské unie v Libanonu, přičemž poslední jmenovaná svoji účast na dané večeři potvrdila.
- 163 Konečně zašesté je nutno konstatovat, že Rada nepředložila žádný argument, který by zpochybňoval věrohodnost prohlášení předložených žalobcem.
- 164 U prohlášení poskytnutých žalobcem je tedy třeba v souladu s judikaturou připomenutou v bodě 156 výše uznat jejich smysluplnost a důvěryhodnost.
- 165 Pokud jde o obsah těchto prohlášení, všechna zmiňují ostrou kritiku vyjádřenou žalobcem vůči politice syrského režimu, ale rovněž finanční pomoc, kterou poskytl humanitárním organizacím na podporu syrských uprchlíků. Navíc potvrzují vztahy žalobce s diplomatickými zástupci členských států Unie a samotné Unie.
- 166 Je pravda, jak uvádí Rada, že žalobce neposkytl dodatečné informace o činnostech humanitárních organizací, které podporuje, ani o jejich nesouhlasu se syrským režimem, kromě těch, které vyplývají z výše uvedených prohlášení a z jeho písemností. Je však třeba poznamenat, že Rada netvrdí, že humanitární organizace neexistují. Vzhledem k tomu, že Rada měla k dispozici jména takových organizací, mohla předložit nepřímé důkazy s cílem prokázat, že činnosti, které tyto organizace sledují, nebyly činnostmi popsány jejich autory v prohlášeních nebo žalobcem v jeho písemnostech.
- 167 Rada má dále za to, že je pravděpodobné, že se žalobce snažil zatajit své vazby se syrským režimem, aby neohrozil své mezinárodní aktivity a kontakty se svými evropskými a světovými partnery. Žalobce tedy pečoval o vedení charitativních činností a vyjádřil výhrady vůči režimu ve vztazích, které udržuje se svými mezinárodními kontakty.
- 168 Rada na jednání sdělila Tribunálu, že článek internetové stránky „Eqstad“ představuje důkaz, že cílem jednání žalobce bylo zatajit jeho vztahy se syrským režimem.

- 169 Takový nepřímý důkaz však nelze považovat za dostatečný k podepření tvrzení Rady. Tento článek se totiž jednak nezabývá vazbami žalobce s humanitárními organizacemi nebo se zástupci členských států Unie, ale jeho odjezdem do Libanonu, a jednak není podpořen žádným jiným důkazem.
- 170 Konečně Rada nepředložila žádný důkaz směřující k diskreditaci obsahu prohlášení předložených žalobcem. Na dotaz položený na jednání se Rada omezila na tvrzení, že musí být poměřeny s důkazy, které předložila, aniž předložila konkrétní důkazy za účelem jejich zpochybnění.
- 171 S ohledem na výše uvedené je třeba konstatovat, že prohlášení předložená žalobcem prokazují, že se žalobce distancoval od syrského režimu a financoval humanitární úkoly napomáhající syrským uprchlíkům.
- 172 Začtvrté podle žalobce byl syrský režim obzvláště podrážděný, když žalobce prostřednictvím společnosti Phoenicia Tourism Company vyhrál nabídkové řízení týkající se rozvoje cestovního ruchu na ostrově Arados, poté do něj odmítl investovat a zahájit stavební práce hotelu. Podle žalobce skutečnost, že toto nabídkové řízení vyhrál, mu v podstatě umožnila získat zpět kontrolu nad půdou, která byla vyvlastněna ke škodě jeho rodiny v roce 1983. Do tohoto projektu však nijak neinvestoval, což vedlo režim k tomu, že mu vyhrožoval právními kroky.
- 173 Na podporu svých tvrzení žalobce předkládá jednak nařízení syrského prezidenta č. 3 053, které obdrželo syrské ministerstvo cestovního ruchu dne 1. ledna 1983, jehož čl. 1 stanoví vyvlastnění půdy na ostrově Arados za účelem uskutečnění turistického projektu, a jednak tři dokumenty týkající se pozemků vlastněných určitými osobami, jejichž příjmení je Sabra. První dva dokumenty ze dne 21. ledna 1962 a ze dne 1. března 1977 jméno žalobce nezmiňují. Ve třetím dokumentu, který vyhotovil katastr nemovitostí v Tartúsu dne 25. května 2006, je uvedeno jméno žalobce. Konečně žalobce předkládá nedatovaný dokument, podle kterého byl pozemek ve vlastnictví jeho děda předmětem vyvlastnění v rámci turistického projektu na ostrově Arados.
- 174 Především je třeba uvést, že žalobce v replice upřesnil, že všechny pozemky vlastněné jeho rodinou na ostrově Arados nebyly předmětem vyvlastnění, neboť některé z nich se nenacházejí v té části ostrova, na které měl režim v úmyslu rozvíjet svůj turistický projekt. V tomto ohledu je třeba konstatovat, že žalobce předložil pouze důkaz o vyvlastnění pozemku, který náležel jednomu z jeho rodinných příslušníků.
- 175 Dále žalobce nepopírá, že v srpnu 2012 zaplatil peněžní částku odpovídající poplatkům za účast na zadávacím řízení ve výši rovnající se 1 % celkových odhadovaných nákladů na projekt, tedy – podle žalobce – 7 milionů SYP, což odpovídalo hodnotě přibližně 88 501 eur. Tyto poplatky byly zaplacené jako nevratné. Kromě toho žalobce předložil důkaz, že v květnu 2013 složil záruku za řádné provedení smlouvy ve výši 14 316 600 SYP (přibližně 113 732 eur).
- 176 Je třeba uznat, že zaplacení těchto peněžních částek představuje formu investice do turistického projektu ostrova Arados, i když žalobce v podstatě tvrdí, že se nejednalo o investici, kterou od něj syrský režim očekával.
- 177 Naproti tomu je třeba konstatovat, že Rada neprokázala, že žalobce provedl jinou platbu nebo jinou investici v rámci turistického projektu ostrova Arados.

- 178 Konečně, jak bylo v podstatě uvedeno v bodě 90 výše, žalobce prokázal, že Phoenicia Tourism Company byla až do roku 2019 nečinná. Je pravda, jak bylo ostatně uvedeno v bodě 95 výše, že možnost, že byl tento podnik činný ke dni přijetí napadených aktů, nelze vyloučit. Nicméně, jak vyplývá z bodů 92 a 93 výše, důkaz o činnosti této společnosti je spojen s dopisem ze dne 25. února 2020, který žalobci hrozil podniknutím právních kroků v případě trvajících neplnění smlouvy.
- 179 Z výše uvedeného vyplývá, že i když je žalobce skutečně zapojen do turistického projektu na ostrově Arados a od dopisu ze dne 25. února 2020 je povinen jej uskutečnit, okolnosti, za kterých uvedený projekt uzavřel, a jeho konkrétní realizace nejsou jasné. Tribunál konstatuje, že nelze s jistotou tvrdit, že žalobce zamýšlel pouze získat zpět vyvlastněné pozemky, které náležely jeho rodině, což mohlo představovat důkaz pro vyvrácení domněnky o napojení na syrský režim, ale že nelze ani tvrdit, že učinil vše pro zajištění rozvoje turistického projektu na ostrově Arados, jak si přál syrský režim. V tomto ohledu totiž tvrzení Rady, podle kterého žalobce nezačal práci na projektu z důvodů nezávislých na jeho vůli, není nijak podloženo. V rámci přezkumu argumentů předložených žalobcem k vyvrácení domněnky o napojení je tedy třeba dospět k závěru, že se žalobce nemůže opírat o důvody, které jej vedly k uzavření smlouvy týkající se turistického projektu na ostrově Arados za účelem vyvrácení uvedené domněnky.
- 180 Konečně zapaté žalobce v podstatě popírá své údajné postavení blízkého obchodního společníka Ramiho Makhloufa, stoupence syrského režimu a bratrance Bašára Asáda, osoby, se kterou již dvanáct let nemá kontakt. Žalobce konkrétně tvrdí, že informace obsažené v dokumentu WK 1755/2020 INIT, podle kterých je spojen s Ramim Makhloufem v odvětví potravin, jsou nesprávné. V tomto ohledu nikdy v tomto odvětví nevykonával činnost, s výjimkou činnosti společnosti OVO. Kromě toho žalobce tvrdí, že neposkytoval služby plavidlům pověřeným přepravou potravin. Kromě toho je podle žalobce jediné, co má společné s Ramim Makhloufem, skutečnost, že oba vlastnili podíly ve společnosti Cham Holding.
- 181 Z bodu 106 výše vyplývá, že žalobce prokázal, že společnost OVO byla zrušena ke dni přijetí napadených aktů. Naproti tomu žalobce měl ke dni přijetí uvedených aktů stále podíly ve společnosti Cham Holding, kterou jak vyplývá z informací zveřejněných internetovou stránkou tiskové agentury Reuters a internetovými stránkami „Eqstad“, „al Arabiya News“, „Enab Baladi“ a „Al Janoubia“, vlastnil Rami Makhlouf. Je však třeba konstatovat, že žalobce odstoupil z funkce ve správní radě společnosti Cham Holding (viz bod 102 výše), čímž vyjádřil vůli distancovat se od činnosti této společnosti. Vůle žalobce distancovat se od společnosti Cham Holding, na kterou se vztahují omezující opatření ze strany Unie a Spojených států amerických, je ostatně podepřena články pocházejícími z internetových stránek „Eqstad“, „al Arabiya News“ a „Enab Baladi“.
- 182 Proto se žalobci tím, že prokázal, že nevykonává činnost v odvětví potravin a že se distancoval od společnosti Cham Holding, podařilo zpochybnit skutečnosti, o které se Rada opřela pro účely konstatování, že je blízkým obchodním společníkem Ramiho Makhloufa.
- 183 S ohledem na vše výše uvedené je třeba konstatovat, že za účelem vyvrácení domněnky o napojení na syrský režim se žalobce může dovolávat toho, že prokázal, že otevřeně kritizoval syrský režim a finančně podporoval humanitární organizace jednající ve prospěch syrských uprchlíků. Kromě toho zpochybnil tvrzení, že je blízkým obchodním společníkem Ramiho Makhloufa, stoupence syrského režimu a bratrance Bašára Asáda.
- 184 Jak vyplývá z bodu 133 výše, jednou z možností žalobce, jak vyvrátit domněnku o napojení na syrský režim, je předložit soubor nepřímých důkazů o neexistenci vlivu na syrský režim.

- 185 S ohledem na politickou orientaci žalobce, pomoc, kterou poskytuje humanitárním organizacím na podporu syrských uprchlíků a na jeho distancování se od Ramiho Makhloufa se v projednávané věci jeví jako málo pravděpodobné, že by udržoval vztahy se syrským režimem. Není tudíž jisté, zda omezující opatření, která vůči němu byla přijata, mohou žalobce přimět, aby vyvíjel na syrský režim vliv nezbytný ke zvýšení tlaku na uvedený režim, aby změnil svou represivní politiku.
- 186 Ačkoli je pravda, že z důkazů předložených Radou vyplývá, že žalobce má hospodářské zájmy zejména v odvětví námořní plavky a v odvětví cestovního ruchu a zastává přední místo v syrsko-ruské obchodní komoře, nic to nemění na tom, že se mu podařilo vyvrátit domněnku o jeho napojení na syrský režim.
- 187 S ohledem na vše výše uvedené je třeba dospět k závěru, že i když je doloženo postavení žalobce jako podnikatele působícího v Sýrii, není tomu tak, pokud jde o jeho postavení předního podnikatele.
- 188 Je tedy třeba mít za to, že první důvod pro zařazení jména žalobce na dotčené seznamy související s postavením předního podnikatele působícího v Sýrii není právně dostačujícím způsobem prokázán.

5. Ke spojení se syrským režimem

- 189 Je třeba ověřit, zda situace žalobce představuje dostatečný důkaz o tom, že poskytuje podporu syrskému režimu nebo že má z jeho politiky prospěch. V rámci takového posouzení musí být důkazy zkoumány s ohledem na jejich kontext, a nikoli izolovaně. Rada totiž své důkazní břemeno unese, zmíní-li před unijním soudem soubor dostatečně konkrétních, přesných a shodujících se indicíí umožňujících prokázat existenci dostatečné vazby mezi osobou, vůči níž je namířeno opatření, kterým se zmrazují finanční prostředky, a dotčeným režimem (viz rozsudek ze dne 9. září 2016, *Tri-Ocean Trading v. Rada*, T-709/14, nezveřejněný, EU:T:2016:459, bod 42 a citovaná judikatura).
- 190 Podle důvodů pro zařazení na seznam připomenutých v bodech 14 a 44 výše žalobce poskytuje syrskému režimu finanční a hospodářskou podporu, zejména prostřednictvím společností v zahraničí a svých obchodních činností, ale také z důvodu praní peněz, a má z něj prospěch v rámci činnosti v oblasti nemovitostí.
- 191 Je tedy třeba konstatovat, že důvody, na jejichž základě má Rada za to, že žalobce podporuje syrský režim a má z něj prospěch, se překrývají s důvody, které ji vedly k tomu, že jej považovala za předního podnikatele působícího v Sýrii.
- 192 V tomto ohledu je třeba připomenout, že nelze vyloučit, že se důvody pro zařazení jména určité osoby na seznam do určité míry překrývají v tom smyslu, že určitá osoba může být kvalifikována jako přední podnikatel působící v Sýrii a považována za osobu, která má v rámci své činnosti prospěch ze syrského režimu nebo tento režim prostřednictvím těchto činností podporuje. To vyplývá právě z toho, jak je uvedeno v bodě 6 odůvodnění rozhodnutí 2015/1836, že úzké napojení na syrský režim a jeho podpora ze strany této kategorie osob jsou jedním z důvodů, proč se Rada rozhodla tuto kategorii vytvořit. To však nemění nic na tom, že se i v tomto případě jedná o odlišná kritéria (rozsudek ze dne 23. září 2020, *Kaddour v. Rada*, T-510/18, EU:T:2020:436, bod 77).

a) K hospodářské a finanční podpoře poskytované syrskému režimu

- 193 Z odůvodnění zařazení jména žalobce na dotčené seznamy vyplývá, že žalobce poskytuje finanční a hospodářskou podporu syrskému režimu jednak díky svým obchodním činnostem a jednak praním peněz.
- 194 Na prvním místě, pokud jde o obchodní činnosti žalobce, zaprvé důvody zápisu zmiňují jeho postavení „předního loďařského magnáta“. V tomto ohledu bylo v bodě 81 výše prokázáno, že žalobce vlastní pouze společnost AKSSA. I kdyby tato nebyla zcela zbavena významu v odvětví činnosti námořních agentur (viz bod 69 výše), pouhé vlastnictví této společnosti nemůže stačit k závěru, že žalobce je „významný loďařský magnát“. Ze souhrnu odůvodnění zařazení na seznam totiž vyplývá, že Radu k této kvalifikaci žalobce vedlo množství hospodářských zájmů žalobce v odvětví námořní plavby. Nicméně i za předpokladu, že by žalobce byl „významný loďařský magnát“ z důvodu jediného hospodářského zájmu, který představuje společnost AKSSA, je třeba poznamenat, že Rada nevysvětluje, jakým způsobem žalobce podporuje syrský režim prostřednictvím společnosti AKSSA. V každém případě to nevyplývá ani z důkazů obsažených v dokumentu WK 1755/2020 INIT.
- 195 Zadruhé, důvody poukazují na podporu, kterou žalobce poskytuje syrskému režimu jako blízký obchodní společník Ramiho Makhloufa. V tomto ohledu z článku uveřejněného deníkem *Le Monde* a z informací pocházejících z internetových stránek „World Crunch“, „Eqstad“, „al Arabiya News“ a MEIRSS v podstatě vyplývá, že žalobce, který se podílel na obchodu s potravinami s Ramim Makhloufem, umožnil syrskému režimu obejít omezující opatření v rozsahu, v němž se evropské embargo netýkalo potravin.
- 196 Jak přitom vyplývá z bodu 98 výše, subjekt žalobce činný v odvětví potravin, a sice společnost OVO, již neexistuje.
- 197 Dále, pokud jde o společnost Cham Holding, jejímž vlastníkem je Rami Makhlouf a ve které je žalobce akcionářem, nic mezi důkazy předloženými Radou nenavádí tomu, že by tento podnik působil v odvětví potravin.
- 198 Konečně dokument WK 1755/2020 INIT neposkytuje žádná další upřesnění ohledně formy, kterou má spojení žalobce a Ramiho Makhloufa v odvětví potravin.
- 199 Pokud jde dále o podporu poskytovanou syrskému režimu prostřednictvím společností Cham Holding, jejímž vlastníkem je Rami Makhlouf a ve které je žalobce akcionářem, z článku zveřejněného tiskovou agenturou Reuters a z internetových stránek „al Arabiya News“, „Enab Baladi“ a „Al Janoubia“ vyplývá, že Cham Holding má vazbu na syrský režim. Tyto články však nevysvětlují, jak by tento podnik poskytoval finanční nebo hospodářskou podporu syrskému režimu.
- 200 Konečně, jak bylo uvedeno v bodě 182 výše, žalobce platně zpochybnil své postavení blízkého obchodního společníka Ramiho Makhloufa.
- 201 Proto je třeba mít za to, že Rada právně dostačujícím způsobem neprokázala, že žalobce poskytuje podporu syrskému režimu z důvodu svého postavení blízkého obchodního společníka Ramiho Makhloufa.

- 202 Zatřetí důvody pro zařazení na seznam uvádějí, že žalobce poskytuje syrskému režimu hospodářskou a finanční podporu zejména prostřednictvím svých společností usazených v zahraničí. V tomto ohledu z bodů 81, 96 a 106 výše vyplývá, že žalobce má hospodářské zájmy v Sýrii kvůli společnostem AKSSA, Phoenicia Tourism Company a Cham Holding. Jedinou entitou nacházející se v zahraničí, konkrétně v Libanonu, ve které měl žalobce podle Rady zájmy, je Yass Marine. Jak bylo přitom uvedeno v bodě 78 výše, žalobce prokázal, že tento podnik neexistoval. Navíc z článku internetové stránky „al Arabiya News“ sice vyplývá, že společnost AKSSA má dvě pobočky, jednu v Řecku a druhou v Itálii, ale toto není potvrzeno jinými důkazy, a v každém případě Rada odkazuje pouze na činnosti, které žalobce vykonával z Libanonu, za účelem tvrzení, že žalobce poskytuje podporu syrskému režimu prostřednictvím činností vykonávaných v zahraničí. Z toho vyplývá, že část odůvodnění pro zařazení na seznam, podle níž žalobce podporuje syrský režim zejména prostřednictvím společností se sídlem v zahraničí, není právně dostačujícím způsobem podložena.
- 203 Konečně začtvrté je třeba přezkoumat případ společnosti Phoenicia Tourism Company, neboť důvody pro zařazení vztahují na další obchodní činnosti žalobce, které mohou poskytnout finanční a hospodářskou podporu syrskému režimu. V tomto ohledu, ačkoli bylo prokázáno, aniž to bylo zpochybněno, že žalobce podepsal smlouvu se syrským ministerstvem cestovního ruchu o správě hotelu na ostrově Arados, Rada nicméně nevysvětluje, jakým způsobem by uzavření takové smlouvy podporovalo syrský režim. Konkrétně zaplacení peněžitých částek z titulu poplatků za účast v zadávacím řízení a kauce na řádné plnění, ke kterému došlo v letech 2012 a 2013, nemůže být považováno za dostatečné k učinění závěru, že ke dni přijetí napadených aktů, tedy více než sedm let po uvedené platbě, Rada prokázala finanční podporu poskytnutou žalobcem. Kromě toho důkazy obsažené v dokumentu WK 1755/2020 INIT neumožňují zjistit, jakým jiným způsobem by společnost Phoenicia Tourism Company podporovala syrský režim.
- 204 Pokud je třeba považovat funkci zastávanou žalobcem v syrsko-ruské obchodní komoře za obchodní činnost, je třeba uvést, že dokument WK 1755/2020 INIT neobsahuje žádnou informaci o finanční a hospodářské podpoře, kterou by prostřednictvím této funkce mohl poskytnout syrskému režimu.
- 205 Zadruhé, pokud jde o podporu, kterou má žalobce poskytovat syrskému režimu prostřednictvím praní peněz, je třeba uvést, že z informací pocházejících z internetových stránek „Eqstad“, „al Arabiya News“ a „Enab Baladi“ v podstatě vyplývá, že syrští podnikatelé, jako je žalobce, získali libanonskou státní příslušnost za účelem otevření bankovních účtů v Libanonu a aby mohli pomáhat syrskému režimu převádět finanční prostředky.
- 206 V tomto ohledu žalobce nejprve uvádí, že tato tvrzení jsou nepravdivá, jelikož většina syrských podnikatelů, kteří získali libanonskou státní příslušnost, ji v zásadě nepotřebuje, neboť již měli státní příslušnost jiných zemí. Jinými slovy, nezískal libanonskou státní příslušnost s cílem pomoci syrskému režimu při obcházení omezujících opatření. Je však třeba konstatovat, že žalobcův argument představuje obecné nepodložené tvrzení, které tudíž nemůže obstát.
- 207 Kromě toho se žalobce poukazuje na obvinění z pašování zboží vykonstruovaného syrským režimem, aby prokázal, že jeho odchod ze Sýrie do Libanonu nebyl uvedenému režimu vhod. Tento argument je třeba chápat tak, že má prokázat, že žalobce nemohl jednat ve prospěch syrského režimu, když získal libanonskou státní příslušnost. Je však třeba konstatovat, podobně jako Rada, že se žalobci nepodařilo předložit indicie naznačující nepravdivost těchto obvinění. Z důkazů předložených žalobcem totiž nevyplývá jasně, že rozhodnutí syrského ministerstva financí č. 932 ze dne 6. ledna 2013 o předběžném zabavení se týkalo dovozu ojetých vozidel,

k němuž došlo o několik let dříve. V tomto ohledu nelze spatřovat žádnou souvislost mezi tímto rozhodnutím a prohlášením o příjezdu plavidla přepravujícího ojetá vozidla ze dne 18. února 2004. Další důkazy předložené žalobcem, a sice potvrzení ze dne 25. února 2004 o předání nákladního listu č. 259 přístavním orgánům a prohlášení společnosti Almahaba Transit & Clearance Company ze dne 6. března 2004, neobsahují v tomto ohledu žádné další informace.

- 208 Je však třeba uvést, jak bylo prokázáno v bodě 171 výše, že žalobce prokázal, že se distancoval od syrského režimu. Za takových okolností má Tribunál za to, že žalobce uplatnil vážnou pochybnost o důvodech, které jej vedly k získání libanonské státní příslušnosti. Vzhledem k tomu, že tvrzení týkající se praní peněz, jak byla připomenuta v bodě 205 výše, nejsou podložena dalšími konkrétními důkazy, je třeba dospět k závěru, že Rada právně dostačujícím způsobem neprokázala, že žalobce prostřednictvím takových činností podporoval syrský režim.
- 209 S ohledem na výše uvedené je třeba konstatovat, že Rada právně dostačujícím způsobem neprokázala, že žalobce poskytoval podporu syrskému režimu.

b) K prospěchu ze syrského režimu

- 210 Z odůvodnění zařazení jména žalobce na dotčené seznamy vyplývá, že měl prospěch z napojení na syrský režim, což mu umožnilo rozšířit jeho činnosti v oblasti nemovitostí.
- 211 Mezi účastníky řízení je nesporné, že tato část odůvodnění zápisu se týká především skutečnosti, že žalobce získal prostřednictvím společnosti Phoenicia Tourism Company smlouvu se syrským ministerstvem cestovního ruchu o využívání pozemků za účelem výstavby a správy hotelu na ostrově Arados.
- 212 Navíc, jak vyplývá z bodu 83 výše, Rada právně dostačujícím způsobem prokázala skutečnost, že žalobce prostřednictvím společnosti Phoenicia Tourism Company uzavřel smlouvu se syrským ministerstvem cestovního ruchu, která mu umožňovala výstavbu a provozování hotelu na ostrově Arados. Žalobce to ostatně nezpochybňuje.
- 213 Žalobce však popírá, že by získal výhodu ze smlouvy uzavřené se syrským ministerstvem cestovního ruchu, a v podstatě tvrdí, že si prostřednictvím této smlouvy přál převzít kontrolu nad vyvlastněnými pozemky, které dříve patřily jeho rodině, a že nakonec do projektu výstavby hotelu na ostrově Arados neinvestoval.
- 214 V tomto ohledu je třeba uvést, že vzhledem k formulaci důvodů pro zařazení jména žalobce na dotčené seznamy, jak byly připomenuty v bodech 14 a 44 výše, je nezbytné, aby Rada právně dostačujícím způsobem prokázala, že smlouvu se syrským ministerstvem cestovního ruchu žalobce získal právě z důvodu napojení na syrský režim.
- 215 I když se mezi účastníky řízení připouští, že žalobce získal smlouvu na základě nabídkového řízení, z článku nadepsaného „Ministry of Tourism Awards New Contract to manage Arwad Hotel“ (Ministerstvo cestovního ruchu uzavírá novou smlouvu na správu hotelu Arados), zveřejněného dne 26. listopadu 2012 na internetové stránce „The Syria Report“, ani z žádného jiného důkazu obsaženého v dokumentu WK 1755/2020 INIT nevyplývá, že žalobce získal zakázku z důvodu konkrétních vazeb na syrský režim. Jinými slovy, ačkoli Rada prokázala, že smlouva byla skutečně uzavřena, nedokládá skutečnost, že žalobce v rámci tohoto zadávacího řízení využil napojení na syrský režim, aby uvedenou zakázku získal. V tomto ohledu nelze připustit, aby samotný úspěch v nabídkovém řízení, třebaže vedl k uzavření smlouvy s ministerstvem syrského režimu,

dostačovala k učinění závěru o existenci vazeb umožňujících dotyčné osobě mít prospěch ze syrského režimu ve smyslu čl. 27 odst. 1 a čl. 28 odst. 1 rozhodnutí 2013/255, ve znění rozhodnutí 2015/1836.

- 216 Rada tedy právně dostačujícím způsobem neprokázala, že žalobce využil svého napojení na syrský režim, aby získal smlouvu související s výstavbou turistického projektu na ostrově Arados a rozšířil tak činnost v odvětví cestovního ruchu.
- 217 Navíc je nutno konstatovat, že důkazy předložené Radou neumožňují ověřit, zda měl žalobce výhodu z takto uzavřené smlouvy nad rámec samotného uzavření uvedené smlouvy.
- 218 Takové důkazy však byly nezbytné, jelikož jak vyplývá z dopisu ze dne 25. února 2020, smlouva ještě nebyla zcela splněna a neměla být splněna ještě několik měsíců, což brání závěru, že žalobce má prospěch z politiky syrského režimu na ostrově Arados v oblasti cestovního ruchu.
- 219 Navíc, jak bylo uvedeno v bodě 179 výše, i když není možné s jistotou tvrdit, že žalobce pouze zamýšlel získat zpět vyvlastněné pozemky, které dříve patřily jeho rodině, nelze ani tvrdit, že měl pevné úmysly uskutečnit turistický projekt na ostrově Arados, a to navzdory dopisu ze dne 25. února 2020.
- 220 Skutečnost, že dopis ukládá žalobci povinnost předložit časový rozvrh prací, které je třeba dokončit pro plnění smlouvy, pod hrozbou právních kroků proti němu, nemůže sama o sobě stačit k potvrzení toho, že žalobce skutečně zamýšlel uskutečnit turistický projekt na ostrově Arados.
- 221 Rada, která nese důkazní břemeno, tedy nemůže prokázat, že se žalobce snažil získat a skutečně získal prospěch ze syrského režimu prostřednictvím smlouvy uzavřené se společností Phoenicia Tourism Company.
- 222 Kromě toho je třeba uvést, že Rada rovněž odkazuje na výhody poskytované syrským režimem žalobci, jak vyplývá z článku internetové stránky „Eqstad“. Je však třeba poznamenat, že tento článek rozlišuje mezi situací žalobce před rokem 2011 a po něm. Je sice pravda, že článek uvádí, že žalobce získal výhody před rokem 2011, to však neplatí pro období po roce 2011. Naopak, i když článek zůstává opatrný, pokud jde o povahu vazeb mezi žalobcem a syrským režimem, uvádí, že žalobce odstoupil ze společnosti Cham Holding a odešel do Libanonu. Z toho důvodu nelze mít za to, že článek internetové stránky „Eqstad“ podporuje skutečnost, že žalobce měl ke dni přijetí napadených aktů prospěch ze syrského režimu.
- 223 S ohledem na výše uvedené je třeba dospět k závěru, že Rada právně dostačujícím způsobem nepodložila skutečnost, že žalobce má prospěch ze syrského režimu.

6. Závěry

- 224 Ze všeho výše uvedeného vyplývá, že Rada neprokázala právně dostačujícím způsobem opodstatněnost odůvodnění zařazení jména žalobce na dotčené seznamy vycházející z jeho postavení předního podnikatele působícího v Sýrii ani odůvodnění zařazení jeho jména na uvedené seznamy vycházející ze spojení se syrským režimem.
- 225 Jedinému žalobnímu důvodu žalobce je tedy třeba vyhovět.

C. Závěry ohledně žaloby a časových účinků zrušení napadených aktů

- 226 Vzhledem k tomu, že jedinému žalobnímu důvodu bylo vyhověno, je třeba napadené akty zrušit v rozsahu, v němž se týkají žalobce.
- 227 V tomto ohledu Rada v rámci třetího bodu návrhových žádání navrhl, aby Tribunál v případě, že by Tribunál zrušil napadené akty v rozsahu, v němž se týkají žalobce, nařídil zachování účinků rozhodnutí 2020/719, pokud jde o žalobce, do doby, než nabude účinnosti částečné zrušení prováděcího nařízení 2020/716.
- 228 Především pokud jde dále o prováděcí nařízení 2020/716, je třeba připomenout, že na základě čl. 60 druhého pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie a odchylně od článku 280 SFEU nabývá rozhodnutí Tribunálu, kterým se ruší nařízení, právní moci až dnem, kdy uplyne lhůta k podání kasačního opravného prostředku stanovená v čl. 56 prvním pododstavci uvedeného statutu, nebo pokud je v této lhůtě podán kasační opravný prostředek, dnem jeho zamítnutí.
- 229 Rada má za těchto okolností k dispozici dvouměsíční lhůtu od doručení tohoto rozsudku, prodlouženou z důvodu vzdálenosti o deset dní, aby zjištěné porušení zhojila případným přijetím nových omezujících opatření vůči žalobci.
- 230 Pokud jde dále o rozhodnutí 2020/719, je třeba konstatovat, že rozhodnutí Rady (SZBP) 2021/855 ze dne 27. května 2021, kterým se mění rozhodnutí 2013/255 (Úř. věst. 2021, L 188, s. 90), nahradilo seznam uvedený v příloze I rozhodnutí 2013/255 ode dne 29. května 2021 a platnost omezujících opatření týkajících se žalobce prodloužilo do 1. června 2022.
- 231 K dnešnímu dni se tedy na žalobce vztahuje nové omezující opatření. Z toho vyplývá, že zrušení rozhodnutí 2020/719 v rozsahu, v němž se jej týká, nemá za následek zánik zařazení jeho jména na seznam obsažený v příloze I rozhodnutí 2013/255.
- 232 V důsledku toho není nezbytné zachovat účinky rozhodnutí 2020/719.

K nákladům řízení

- 233 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 234 Vzhledem k tomu, že žalobce požadoval náhradu nákladů řízení a Rada neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (čtvrtý senát)

rozhodl takto:

- 1) Prováděcí rozhodnutí Rady (SZBP) 2020/212 ze dne 17. února 2020, kterým se provádí rozhodnutí 2013/255/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii, prováděcí nařízení Rady (EU) 2020/211 ze dne 17. února 2020, kterým se provádí nařízení (EU) č. 36/2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii, rozhodnutí Rady (SZBP) 2020/719 ze dne 28. května 2020, kterým se mění rozhodnutí 2013/255/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii, a prováděcí nařízení Rady (EU) 2020/716 ze dne 28. května 2020, kterým se provádí nařízení (EU) č. 36/2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii, se zrušují v rozsahu, v němž se vztahují na Abdelkadera Sabru.**
- 2) Radě Evropské unie se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Gervasoni

Frendo

Martín y Pérez de Nanclares

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 16. března 2022.

Podpisy.

Obsah

I.	Skutečnosti předcházející sporu a skutečnosti, které nastaly po podání žaloby	2
II.	Řízení a návrhová žádání účastníků řízení	4
III.	Právní otázky	5
A.	K přípustnosti příloh k žádosti o dodatečný čas k přednesu řeči podané žalobcem	5
B.	K věci samé	5
1.	Úvodní poznámky	6
2.	K důvodům pro zařazení a stanovení kritérií pro zařazení na seznam	7
3.	K důkazům	8
4.	K postavení předního podnikatele působícího v Sýrii	12
a)	K hospodářským zájmům žalobce v námořním odvětví	12
b)	K hospodářským zájmům žalobce v odvětví cestovního ruchu	16
c)	K ostatním obchodním zájmům žalobce	18
d)	K funkcím žalobce v několika institucích a orgánech	19
e)	Závěry o postavení žalobce jako předního podnikatele působícího v Sýrii	21
f)	Ke spojení se syrským režimem	22
5.	Ke spojení se syrským režimem	29
a)	K hospodářské a finanční podpoře poskytované syrskému režimu	30
b)	K prospěchu ze syrského režimu	32
6.	Závěry	33
C.	Závěry ohledně žaloby a časových účinků zrušení napadených aktů	34
	K nákladům řízení	34